

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 312

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. november 22.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

A Bizottság 1161/2008/EK rendelete (2008. november 21.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1

IRÁNYELVEK

★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾** 3

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Bizottság

2008/878/EK:

★ **A Bizottság határozata (2008. július 2.) a Németország által a DHL számára nyújtani tervezett állami támogatásról (az értesítés a C 18/07 (ex N 874/06) számú dokumentummal történt) (az értesítés a C(2008) 3178. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 31

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 1161/2008/EK RENDELETE

(2008. november 21.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

mivel:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2008. november 22-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. november 21-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	25,7
	MA	64,6
	TR	71,8
	ZZ	54,0
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,9
	TR	88,1
	ZZ	102,4
0709 90 70	MA	64,5
	TR	93,7
	ZZ	79,1
0805 20 10	MA	60,7
	ZZ	60,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,9
	HR	50,0
	IL	66,1
	TR	61,6
	ZZ	58,7
0805 50 10	MA	65,5
	TR	68,1
	ZA	71,5
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	87,1
	CL	67,1
	CN	55,8
	MK	33,4
	US	103,2
	ZA	118,8
0808 20 50	ZZ	77,6
	CN	41,1
	KR	112,1
	TR	106,0
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/98/EK IRÁNYELVE

(2008. november 19.)

a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ létrehozta a hulladékok kezelésének Közösségen belüli jogi keretét. Az irányelv olyan alapfogalmakat határoz meg, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás, és meghatározza a hulladékgazdálkodás alapvető követelményeit, mindenekelőtt a hulladékgazdálkodási műveleteket végző létesítmény vagy vállalkozás engedélyezésének vagy nyilvántartásba vételének kötelezettségét, valamint

a tagállamok hulladékgazdálkodási terv készítésére vonatkozó kötelezettségét. Az irányelv megállapít olyan főbb elveket is, mint például a hulladék olyan módon történő kezelésének kötelezettségét, amely nem gyakorol kedvezőtlen hatást a környezetre és az emberi egészségre, valamint egy a hulladékhierarchia alkalmazására való ösztönzést, továbbá a szennyező fizet elvvel összhangban azt a követelményt, hogy az adott hulladék ártalmatlanításának költségeit a hulladék birtokosának vagy korábbi birtokosának, vagy a hulladékot előidéző termék előállítójának kell viselnie.

- (2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ felszólít a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok kidolgozására vagy felülvizsgálatára, beleértve a hulladék és a nem hulladék közötti különbség pontosítását, valamint hulladékmegelőzési és hulladékgazdálkodási intézkedések kidolgozását, beleértve a célok meghatározását is.

- (3) A hulladékkeletkezés megelőzésére és „a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia felé” című, 2003. május 27-i bizottsági közlemény megállapította, hogy meg kell vizsgálni a hasznosítás és az ártalmatlanítás hatályos fogalom meghatározását, ki kell dolgozni az újrafeldolgozás általánosan alkalmazható fogalom meghatározását, és vitát kell folytatni a hulladék fogalmának meghatározásáról.

- (4) Az Európai Parlament a fent említett közleményről szóló, 2004. április 20-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ felkérte a Bizottságot arra, hogy vegye fontolóra a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvnek ⁽⁷⁾ a hulladékgazat egészére történő kiterjesztését. A Parlament felkérte továbbá a Bizottságot, hogy tegyen egyértelmű különbséget a hasznosítás és az ártalmatlanítás között, és pontosítsa a hulladék és a nem hulladék közötti különbséget.

⁽¹⁾ HL C 309., 2006.12.16., 55. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2006.9.22., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. február 13-i véleménye (HL C 287. E, 2007.11.29., 135. o.), a Tanács 2007. december 20-i közös álláspontja (HL C 71. E, 2008.3.18., 16. o.) és az Európai Parlament 2008. június 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. október 20-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 401. o.

⁽⁷⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 24., 2008.1.29., 8. o.) felváltott irányelv.

- (5) A Tanács 2004. július 1-jei következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő a 75/442/EGK irányelv - amelyet a 2006/12/EK irányelv helyezett hatályon kívül és lépett annak helyébe - egyes aspektusainak felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot a hulladék és a nem hulladék, valamint a hasznosítás és az ártalmatlanítás közötti különbség pontosítása érdekében.
- (6) Minden hulladékgazdálkodási politika elsődleges célja a hulladékkezelés és -gazdálkodás emberi egészségre és környezetre gyakorolt negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen. A hulladékpolitikának az erőforrások felhasználásának csökkentésére kell törekednie, és előnyben kell részesítenie a hulladékhierarchia alkalmazását.
- (7) A Tanács a közösségi hulladékgazdálkodási stratégiáról szóló 1997. február 24-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ megerősítette, hogy a hulladékgazdálkodás elsődleges prioritása a hulladékmegelőzés kell legyen, és hogy az újrahasználatot és az anyagi újrafeldolgozást kell előnyben részesíteni a hulladék energetikai hasznosításával szemben, amennyiben ezek nyújtják a legjobb ökológiai lehetőségeket.
- (8) Ezért az olyan kulcsfontosságú fogalmak, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás meghatározásának pontosítása, a hulladékmegelőzés érdekében meghozandó intézkedések megerősítése, a termékek és az anyagok egész életciklusát és nem csak a hulladék fázist figyelembe vevő megközelítés bevezetése, valamint a hulladékkezelés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásainak csökkentésére való összpontosítás érdekében a 2006/12/EK irányelvet felül kell vizsgálni, ily módon erősítve a hulladék gazdasági értékét. A természeti erőforrások megőrzése érdekében ösztönözni kell továbbá a hulladékhasznosítást és a hasznosított anyagok felhasználását. A pontosság és az olvashatóság érdekében a 2006/12/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni és helyébe új irányelvnek kell lépnie.
- (9) Mivel a legjelentősebb hulladékgazdálkodási műveletek ma már a környezetvédelem területéhez tartozó közösségi jogszabályok hatálya alá tartoznak, ezt az irányelvet fontos az említett megközelítéshez hozzáigazítani. A Szerződés 174. cikkében meghatározott környezetvédelmi célkitűzések hangsúlyozása révén az erőforrások teljes életciklusa alatt fokozottabban lehetne a hulladékkezelés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásaira összpontosítani. Következésképpen ezen irányelvhez a 175. cikknek kell jogalapot szolgálnia.
- (10) A hulladékkezelésre vonatkozó hatékony és következetes szabályozást, néhány kivételtől eltekintve, alkalmazni kell minden ingó tulajdonra, amelytől tulajdonosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- (11) A kitermelt szennyezetlen talajt és a természetben előforduló egyéb anyagok hulladéktátságát, amennyiben a kitermelésük helyétől eltérő helyen kerülnek használatra, ezen irányelv hulladékra vonatkozó fogalommeghatározásával, valamint a melléktermékekre vagy a hulladéktátság megszűnésére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.
- (12) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ többek között arányos ellenőrzést állapít meg minden állati melléktermék – az állati eredetű hulladékot is beleértve – gyűjtése, szállítása, feldolgozása, felhasználása és ártalmatlanítása tekintetében, ily módon megelőzve az állati és az emberi egészségre jelentett kockázatot. Következésképpen egyértelművé kell tenni az említett rendelettel való kapcsolatot, és a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében ki kell zárni a nem hulladékkezelési műveletnek számító felhasználásra szánt állati melléktermékeket ezen irányelv hatálya alól.
- (13) Az 1774/2002/EK rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokra figyelemmel célszerű pontosítani a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok, valamint e jogszabályok veszélyes hulladékokkal kapcsolatos rendelkezései hatályát az 1774/2002/EK rendelet által szabályozott állati melléktermékek tekintetében. Amennyiben az állati melléktermékek potenciális egészségügyi kockázatot jelentenek, az e kockázatok kezelésére szolgáló megfelelő jogi eszköz az 1774/2002/EK rendelet, és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályokkal való szükségtelen átfedéseket el kell kerülni.
- (14) A hulladék veszélyes hulladékként való besorolásának többek között a vegyi anyagokról, különösen a készítmények veszélyességi besorolásáról és az erre a célra használt, koncentrációra vonatkozó határértékekről szóló közösségi jogszabályokon kellene alapulnia. A veszélyes hulladékokat szigorú előírásokkal kell szabályozni annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben megelőzzék, vagy korlátozzák a nem megfelelő gazdálkodásnak köszönhetően a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges negatív következményeket. A hulladékok harmonizált besorolásának ösztönzése és a veszélyes hulladékok Közösségen belüli harmonizált minősítésének biztosítása érdekében fenn kell tartani továbbá a hulladékoknak és a veszélyes hulladékoknak a legutóbb a 2000/532/EK bizottsági határozattal ⁽³⁾ megállapított hulladékjegyzék szerinti besorolására szolgáló rendszert.

⁽²⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

⁽³⁾ A hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i bizottsági határozat (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

⁽¹⁾ HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

- (15) Különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása, a hulladékgyűjtés és a kezelésre váró hulladék tárolása között. A tevékenységük során hulladékot termelő létesítmények vagy vállalkozások nem tekintendők a hulladékgazdálkodás szereplőinek, és a gyűjtésre váró hulladékuk tárolása tekintetében nem engedélykötelesek.
- (16) A gyűjtés fogalomkörén belül a hulladék előzetes tárolása a későbbi gyűjtésig olyan létesítményekben végzett tárolási tevékenységként értendő, ahová azért helyezik a hulladékot, hogy azt hasznosítási vagy más helyen történő ártalmatlanítási céllal való továbbszállításra előkészítsék. Ezen irányelv céljának tekintetében a hulladék fajtájának és méretének, a tárolás időtartamának és a gyűjtés céljának megfelelően különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása és a kezelésre váró hulladék tárolása között. Ezt a különbségtételt a tagállamoknak kell megtenniük. Hangsúlyozni kell, hogy a hulladék hasznosítását megelőző, hároméves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása, valamint a hulladék ártalmatlanítását megelőző, egyéves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása a hulladéklakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozik.
- (17) A nem hivatásszerűen működtetett hulladékgazdálkodási rendszereket nem kötelező nyilvántartásba venni, mivel alacsonyabb kockázatot jelentenek és hozzájárulnak az elkülönített hulladékgyűjtéshez. Ilyen rendszer például a hulladékgyógyszerek gyógyszerzeti gyűjtése, a fogyasztási cikkek visszavétele az üzletekben és az iskolai közösségi rendszerek.
- (18) Ezen irányelvnek magába kell foglalnia a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a kezelés és az újrafeldolgozás fogalommeghatározásait e fogalmak hatályának egyértelművé tétele érdekében.
- (19) A hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalommeghatározásait módosítani kell a két fogalom közötti egyértelmű különbségtétellel biztosítása érdekében azon az alapon, hogy a két eljárás a gazdaságban felhasznált természeti erőforrások helyettesítése által környezeti hatásában rendkívül eltérő, és annak elismerésével, hogy a hulladék erőforrásként történő felhasználása a környezet és az emberi egészség számára potenciális előnyökkel szolgál. Ezenkívül iránymutatásokat lehetne kidolgozni az olyan esetek egyértelművé tétele érdekében, amikor a fenti különbségtétel nehezen alkalmazható a gyakorlatban, vagy amikor a tevékenység hasznosításként való besorolása nem egyeztethető össze az eljárás valós környezeti hatásával.
- (20) Ebben az irányelvben meg kell határozni azt is, hogy a települési szilárd hulladék elégetése mely esetekben energiatékony, és hogy azt mely esetekben lehet hasznosítási műveletnek tekinteni.
- (21) A tengerbe vagy óceánba való bevezetést – beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is – magukban foglaló ártalmatlanítási műveleteket nemzetközi egyezmények is, különösen a hulladékok és más anyagok lerakásából eredő tengeri szennyeződések megelőzéséről szóló egyezmény, amelyet Londonban írtak alá 1972. november 13-án és az ahhoz tartozó 1996-os, 2006-ban módosított jegyzőkönyv szabályozzák.
- (22) Nem szabad összekeverni a hulladék fogalommeghatározásának különböző aspektusait, és szükség esetén megfelelő eljárásokat kell alkalmazni egyrészt azon melléktermékek kapcsán, amelyek nem hulladékok, másrészt azon hulladékok kapcsán, amelyek megszűnnek hulladéknak lenni. A hulladék fogalommeghatározás bizonyos aspektusainak részletesebb meghatározása érdekében az irányelvnek tisztáznia kell az alábbiakat:
- azok az anyagok vagy tárgyak, amelyek olyan előállítási folyamat során keletkeznek, amelynek elsődleges célja nem ezen anyagok vagy tárgyak előállítása, mely esetben minősülnek mellékterméknek és nem hulladéknak. Az arra vonatkozó döntés, hogy egy anyag nem hulladék, összehangolt megközelítésen kell, hogy alapuljon, amit rendszeresen naprakésszé kell tenni és csak akkor hozható meg, ha összhangban áll a környezet és az emberi egészség védelmével. Amennyiben egy környezetvédelmi licenc vagy az általános környezetvédelmi szabályok értelmében valamely melléktermék használata megengedett, a tagállamok ezt eszközként használhatják fel annak eldöntésére, hogy a környezet vagy az emberi egészség tekintetében nem várható negatív hatások; egy tárgy vagy anyag kizárólag bizonyos feltételek teljesítése mellett tekintendő mellékterméknek. Mivel a melléktermék a tárgyak kategóriájába tartozik, a melléktermékek kivételének eleget kell tennie a vonatkozó közösségi jogszabályokban foglalt követelményeknek; valamint
 - hogy bizonyos hulladékok mikor szűnnek meg hulladéknak lenni, a hulladékstátusz megszűnése tekintetében olyan kritériumok kidolgozása révén, amelyek magas fokú környezetvédelmet biztosítanak, valamint környezeti és gazdasági haszonnal járnak; többek között az építési és bontási hulladék, egyes hamu- és salakfajták, a fémhulladék, az adalékanyagok, a gumiabroncsok, a textilanyagok, a komposzt, a papírhulladék és az üveg olyan lehetséges hulladékkategóriák, amelyek vonatkozásában a hulladékstátusz megszűnése tekintetében előírásokat és kritériumokat kell meghatározni. A hulladékstátusz megszűnésének eléréséhez hasznosítási műveletként elegendő annak ellenőrzése, hogy a hulladék megfelel-e a hulladékstátusz megszűnésre vonatkozó kritériumoknak.
- (23) A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1.o.⁽²⁾ HL L 365., 1994.12.31., 10. o.

és tanácsi irányelv⁽¹⁾, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, és az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott újrafeldolgozási és hasznosítási célok teljesültenek ellenőrzéséhez vagy kiszámításához az azon hulladékok mennyiségét, amelyek megszűntek hulladéknak lenni, újrafeldolgozott és hasznosított hulladéknak kell tekinteni, ha az ezen jogszabályok újrafeldolgozási vagy hasznosítási követelményei teljesülnek.

- (24) A hulladék fogalom meghatározása alapján, a bizonyosság és az összeegyeztethetőség előmozdítása érdekében a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el annak érdekében, hogy bizonyos esetekben pontosan meghatározza, hogy egy anyag vagy tárgy mikor válik hulladékká. Ilyen iránymutatásokat lehet kidolgozni többek között az elektromos és elektronikus berendezések, valamint a járművek tekintetében is.
- (25) A költségelosztást célszerű úgy kialakítani, hogy az tükrözze a hulladékkezelés és hulladékgazdálkodás következtében fellépő valós környezetterhelést.
- (26) A szennyező fizet elv európai és nemzetközi szinten is irányadó elv. A hulladék termelőjének és a hulladék birtokosának a hulladékot a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét biztosító módon kell kezelnie.
- (27) A kiterjesztett gyártói felelősség ezen irányelvben történő bevezetése az olyan termékek tervezésének és gyártásának ösztönzésére szolgáló eszközök egyike, amelyek esetében teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik az erőforrások hatékony felhasználását azok teljes életciklusa során, beleértve azok javítását, újrahasználatát, szétszerelését és újrafeldolgozását anélkül, hogy ez hátrányosan érintené az áruk szabad mozgását a belső piacon.
- (28) Ezen irányelvnek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az EU közelebb kerüljön a hulladékkezelés megelőzésére és a hulladék erőforrásként történő felhasználására törekvő „újrafeldolgozó társadalomhoz”. Különösen a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program sürgeti a hulladékoknak a keletkezés helyén történő szétválasztását, kiemelt hulladékok gyűjtését és újrafeldolgozását célzó intézkedéseket. Ezzel a célkitűzéssel összhangban és a hasznosítási potenciál előmozdításának vagy javításának eszközeként a hulladékot a legjobb általános környezeti eredménnyel járó hasznosítási műveletet megelőzően – amennyiben az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból kivitelezhető – elkülönítve kell gyűjteni. Szükség esetén a tagállamoknak ösztönözniük

kell a veszélyes összetevőknek hulladékaramból történő kiválasztását a környezetkímélő kezelés biztosítása érdekében.

- (29) A tagállamoknak támogatniuk kell az újrafeldolgozott anyagok (például a hasznosított papír) használatát a hulladékhierarchiával és az újrafeldolgozó társadalom céljával összhangban, és amennyiben lehetséges, nem szabad támogatniuk az ilyen újrafeldolgozott anyagok hulladéklerakóban való elhelyezését vagy elgetését.
- (30) A Szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében foglalt elővigyázatosság és a megelőzés elvének végrehajtása érdekében általános környezetvédelmi célkitűzéseket kell meghatározni a közösségi hulladékgazdálkodás tekintetében. Ezen elvek alapján a Közösség és a tagállamok feladata, hogy az elismert kockázatok megszüntetését szolgáló intézkedések elfogadása révén létrehozzák a szennyező források és zavaró tényezők kialakulása megelőzésének, illetve csökkentésének és – amennyiben lehetséges – kezdetektől fogva történő megszüntetésének keretét.
- (31) A hulladékhierarchia általában prioritási sorrendet állapít meg a legjobb általános környezeti választási lehetőségek között a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok és politikák területén, ugyanakkor egyes hulladékok esetében szükséges lehet az ilyen hierarchiától való eltérés, amennyiben azt többek között a műszaki kivitelezhetőség, a gazdasági életképesség és a környezetvédelem indokolja.
- (32) Annak érdekében, hogy a Közösség egésze önellátóvá válhasson a hulladéktátrátlatlanítás és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladék hasznosítása tekintetében, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok egyénileg képessé váljanak lépések megtételére e cél elérése érdekében, rendelkezni kell a hulladéktátrátlatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat hasznosító létesítmények együttműködési hálózatának létrehozásáról, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és a hulladék bizonyos típusainak esetében szükséges speciális létesítményeket.
- (33) A hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ alkalmazásában a rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék abban az esetben is vegyes települési hulladék marad, ha olyan hulladékkezelési műveletnek vetették alá, amely nem változtatta meg alapvetően a tulajdonságait.
- (34) Fontos, hogy a veszélyes hulladékok a nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyenek címkézve. Abban az esetben azonban, ha az ilyen hulladékot a háztartásoktól elkülönítve gyűjtik, a háztartások számára nem kell kötelezővé tenni a szükséges dokumentáció kitöltését.

⁽¹⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

⁽²⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

⁽³⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

- (35) A hulladékhierarchiának megfelelően és a hulladéklerekben elhelyezett hulladékból származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése céljából, fontos a biohulladék elkülönített gyűjtésének és megfelelő kezelésének megkönnyítése a környezetvédelmi szempontból biztonságos komposzt és egyéb, biohulladékon alapuló anyagok előállítása érdekében. A Bizottság – a biohulladék-gazdálkodás értékelését követően – adott esetben jogalkotási intézkedésekre tesz javaslatokat.
- (36) A 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó hulladékkezelési tevékenységekre vonatkozóan műszaki minimumszabványokat lehet elfogadni abban az esetben, ha bizonyított, hogy az előnnyel jár az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából, és amennyiben ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatban a koordinált megközelítés biztosítaná az emberi egészség és a környezet védelmét.
- (37) Részletesebben meg kell határozni a hulladékgazdálkodási tervezésre vonatkozó kötelezettség hatályát és tartalmát, és a hulladékgazdálkodási tervek kidolgozásának vagy felülvizsgálatának folyamata során figyelembe kell venni a hulladék keletkezése és kezelése által a környezetre gyakorolt hatásokat. Adott esetben figyelembe kell venni továbbá a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervezéssel kapcsolatban meghatározott követelményeket, és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerekbe kerülő, biológiailag lebomló hulladékok mennyiségének csökkentésére kidolgozott stratégiát.
- (38) A tagállamok környezetvédelmi engedélyezést vagy általános környezetvédelmi szabályokat alkalmazhatnak bizonyos hulladéktermelőkkel kapcsolatban, amennyiben ez nem veszélyezteti a belső piac megfelelő működését.
- (39) Az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az olyan hulladékszállítást, amely nincs összhangban a hulladékgazdálkodási terveikkel. A rendelettől eltérve a tagállamok korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapításra került, hogy emiatt a tagállamon belül keletkezett hulladékot ártalmatlanítani kellene, vagy azt olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. Elfogadott, hogy egyes tagállamok esetleg nem képesek területükön a végleges hasznosító létesítmények teljes skáláját magában foglaló hálózatot kialakítani.
- (40) A hulladékmegelőzés érdekében hozott intézkedések tagállami végrehajtásának javítása, és az e területtel kapcsolatos legjobb gyakorlat cseréjének megkönnyítése érdekében meg kell erősíteni a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos rendelkezéseket, a tagállamok számára pedig be kell vezetni a főbb környezeti hatásokra összpontosító és a termékek és anyagok teljes életciklusát tekintve vevő hulladékmegelőzési programok kidolgozásának kötelezettségét. Az ilyen intézkedéseknek a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megbontását kell célul tűzniük. Az érdekelték és a közvélemény számára lehetőséget kell biztosítani a programok kidolgozásában való részvételle, valamint a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében biztosítani kell számukra a már elkészült programokhoz való hozzáférést. A hulladék keletkezésének megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozó célokat úgy kell kialakítani, hogy azok megfelelő módon gondoskodjanak a hulladék káros hatásainak és az előállított hulladék mennyiségének csökkentéséről.
- (41) A magas szintű erőforrás-hatékonysággal rendelkező európai újrafeldolgozó társadalom irányába való elmozdulás érdekében meg kell határozni az újrahasználatra való előkészítésre és a hulladék újrafeldolgozására vonatkozó célkitűzéseket. A tagállamok különbözőképpen közelítenek a háztartási hulladék, valamint a hasonló jellegű és összetételű hulladékok gyűjtéséhez. Ezért helyénvaló, hogy az ilyen célkitűzések számításba vegyék a tagállamonként különböző hulladékgyűjtő rendszereket. A háztartási hulladékhhoz hasonló más eredetű hulladék-áramokhoz olyan hulladékok is tartoznak, mint a 2000/532/EK bizottsági határozat által létrehozott jegyzék 20. bejegyzésében megjelöltek.
- (42) A gazdasági eszközök alapvető szerepet játszhatnak a hulladékmegelőzési és hulladékgazdálkodási célkitűzések elérésében. A hulladék gyakran értékes erőforrás, és a gazdasági eszközök további alkalmazása maximalizálhatja a környezeti előnyöket. Ezért ösztönözni kell ezen eszközök megfelelő szintű alkalmazását, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy azok alkalmazásáról az egyes tagállamok dönthetnek.
- (43) A hulladék kezelésével kapcsolatban a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott egyes rendelkezéseket az elavult rendelkezések eltávolítása és a szöveg egyértelműségének javítása érdekében módosítani kell. A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének érdekében ezeket ezen irányelvbe kell beépíteni. A 91/689/EGK irányelvben meghatározott keverésre vonatkozó tilalom működésének világossá tétele, valamint a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a keverésre vonatkozó tilalom alóli kivételeknek meg kell felelniük a 96/61/EK irányelvben foglaltak szerinti elérhető legjobb technikának. A 91/689/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

- (44) A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének és a környezeti előnyök tükrözésének érdekében a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit be kell építeni ezen irányelvbe. A 75/439/EGK irányelvet pedig hatályon kívül kell helyezni. A hulladékolajokkal való gazdálkodást a hulladékhierarchia elsőbbségi sorrendjével összhangban kell folytatni, és annak során előnyben kell részesíteni a legjobb általános környezeti eredménnyel járó lehetőségeket. A hulladékolajok elkülönített gyűjtése továbbra is alapvető fontosságú az azokkal való megfelelő gazdálkodás, valamint az azok nem megfelelő ártalmatlanítása révén okozott környezeti károk megelőzése szempontjából.
- (45) Ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a hulladékgazdálkodásért felelős természetes és jogi személyekre, például a hulladéktermelőkre, -birtokosokra, -közvetítőkre, -kereskedőkre, -szállítókra és -gyűjtőkre, valamint a hulladékkezelési műveletekkel és hulladékgazdálkodási rendszerekkel foglalkozó létesítményekre vagy vállalkozásokra vonatkozóan. A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ sérelme nélkül, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak továbbá a nem megfelelésből és a felszámolási intézkedésekből származó költségek behajtására.
- (46) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (47) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy kritériumokat állapítson meg egyes olyan kérdések tekintetében, mint a melléktermékké minősítés feltételei, a hulladéktátság megszűnése, valamint a veszélyesnek minősülő hulladék meghatározása, valamint arra, hogy összeállítsa az ebben az irányelvben meghatározott újrafeldolgozási céloknak való megfelelés ellenőrzésére szolgáló alkalmazási és számítási módszerek részletes szabályait. A Bizottságot ezenkívül fel kell hatalmazni arra, hogy a mellékleteket a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa, valamint meghatározza a hulladékégető létesítményekre vonatkozó, a II. melléklet R 1 pontjában említett képlet alkalmazását. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (48) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁴⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy a maguk számára és a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, valamint, hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (49) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében, amelyet a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén kíván megvalósítani.

2. cikk

Kizárás a hatály alól

- (1) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:
- a) a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagok;
 - b) *(in situ)* föld, ideértve a ki nem termelt szennyezett talajt és a földhöz állandóan, szilárdan rögzített épületeket;
 - c) az építési munkálatok során kitermelt szennyeztelen talaj vagy más, a természetben előforduló anyag, ha az anyagot biztosan természetes állapotában építésre használják fel azon a helyszínen, ahonnan kitermelték;

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o.

⁽²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

d) radioaktív hulladék;

e) hatástalanított robbanóanyagok;

f) fekália, ha nem tartozik a (2) bekezdés b) pontjának hatálya alá, szalma és egyéb természetes, nem veszélyes, mezőgazdasági vagy erdészeti anyagok, amelyeket a gazdálkodásban, az erdészetben vagy biomasszából energia előállítására használnak a környezetre vagy az emberi egészségre veszélytelen eljárások vagy módszerek útján.

(2) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben ezekre más közösségi jogszabályok vonatkoznak:

a) szennyvíz;

b) az 1774/2002/EK rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékek, beleértve a feldolgozott termékeket, az elégetésre, a hulladéklerakásra vagy a biogáz- vagy komposztálóüzemben történő felhasználásra szánt termékek kivételével;

c) a nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK ra nem vágás útján elpusztult állatok tetemei – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK rendelettel összhangban ártalmatlanítanak;en-delettel összhangban ártalmatlanítanak;

d) az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint a köfajtók működéséből származó hulladék.

(3) A többi vonatkozó közösségi jogszabály szerinti kötelezettségek sérelme nélkül, a vizek és vízi utak kezelése, az árvíz-megelőzés vagy az árvizek és aszályok hatásainak enyhítése vagy a talaj javításának céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre nem vonatkozik ez az irányelv, ha bizonyított, hogy az üledék nem veszélyes.

(4) Az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy az ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 15. o.

1. „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;

2. „veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amely rendelkezik a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok közül eggyel vagy többel;

3. „hulladék olajok”: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési céljának megfelelően tovább már nem használható fel, például a hulladékká vált motorolajok és sebességváltó-olajok, kenőolajok, turbinaolajok és hidraulikaolajok;

4. „biohulladék”: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőknél és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemben keletkező hasonló hulladék;

5. „hulladéktermelő”: akinek a tevékenysége során hulladék keletkezik (eredeti hulladéktermelő) vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami ezen hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;

6. „hulladékbirtokos”: a hulladéktermelő vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;

7. „kereskedő”: olyan vállalkozás, amely megbízóként jár el a hulladék megvásárlásánál és azt követő eladásánál, ideértve azokat a kereskedőket is, akik nem lesznek fizikailag ténylegesen a hulladék birtokosai;

8. „közvetítő”: olyan vállalkozás, amely mások nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azokat az közvetítőket is, amelyek nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai;

9. „hulladékgazdálkodás”: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása és ártalmatlanítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;

10. „gyűjtés”: a hulladék összeszedése – beleértve előzetes válogatását és előzetes tárolását is – hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából;

11. „elkülönített gyűjtés”: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladékáramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik a különleges kezelés elősegítésére;
12. „megelőzés”: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedések, amelyek csökkentik:
- a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználatát vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén;
 - b) a keletkezett hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait; vagy
 - c) az anyagok és a termékek ártalmasanyag-tartalmát;
13. „újrahasználat”: olyan művelet, amelynek révén a nem hulladéknak számító termékeket vagy alkatrészeket újra felhasználják arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak;
14. „kezelés”: hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek, amelyek magukban foglalják a hasznosítást és az ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;
15. „hasznosítás”: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célra szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy az ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse. A II. melléklet tartalmazza a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját;
16. „újrahasználatra való előkészítés”: ellenőrzési, tisztítási és javítási hasznosítási műveletek, amelyek során a már hulladékká vált terméket vagy alkatrészt előkészítik annak érdekében, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újra felhasználják;
17. „újrafeldolgozás”: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat terméké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a biológiai szerves anyagok feldolgozását is, nem tartalmazza azonban az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagként vagy feltöltési műveletek során használnak fel;
18. „hulladékolajok regenerálása”: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapolajok állíthatók elő a hulladékolajok finomításával, különösen az ilyen olajokban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén;

19. „ártalmatlanítás”: minden olyan művelet, amely nem számít hasznosításnak, még akkor is, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiavisszanyerést eredményez. Az I. melléklet tartalmazza az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját;

20. „az elérhető legjobb technikák”: a 96/61/EK irányelv 2. cikkének 11. pontjában foglalt meghatározás szerinti elérhető legjobb technikák.

4. cikk

Hulladékhierarchia

(1) Az alábbi hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni a hulladékmegelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó jogszabályok és politika terén:

- a) megelőzés;
 - b) újrahasználatra való előkészítés;
 - c) újrafeldolgozás;
 - d) egyéb hasznosítás, például energetikai hasznosítás; valamint
 - e) ártalmatlanítás.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hulladékhierarchia alkalmazásakor a tagállamok intézkedéseket tesznek azon lehetőségek ösztönzésére, amelyek a legjobb általános környezeti eredményt hozzák. Ez az egyes hulladékáramok esetében megkövetelheti a hierarchiától való eltérést, amennyiben ezt indokolja az ilyen hulladék keletkezése és az azzal való gazdálkodás által gyakorolt általános hatásokra vonatkozó életciklus-szemlélet.

A tagállamok biztosítják, hogy a hulladéokra vonatkozó jogszabályok és politika létrehozása teljes egészében átlátható folyamat legyen, amelynek során betartják a polgárokkal és érdekelttel folytatott konzultációra és részvételükre vonatkozó hatályos nemzeti szabályokat.

A tagállamok figyelembe veszik az elővigyázatosságra és a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra és a gazdasági életképességre, az erőforrások védelmére vonatkozó általános környezetvédelmi elveket, valamint az általános környezeti, emberi egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokat az 1. és 13. cikkel összhangban.

5. cikk

Melléktermékek

(1) Valamely anyagot vagy tárgyat — amely olyan előállítási folyamat során keletkezik, amelynek elsődleges célja nem ezen termék előállítása — csak akkor lehet nem a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak, hanem mellékterméknek tekinteni, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az anyag vagy a tárgy további felhasználása biztosított;
- b) az anyag vagy a tárgy további, a szokásos ipari gyakorlatról eltérő feldolgozás nélkül, közvetlenül felhasználható;
- c) az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő; valamint
- d) a további használat jogszerű, azaz a konkrét használat tekintetében az anyag vagy a tárgy megfelel a termék adott használatára, valamint a környezet- és az egészségvédelemre vonatkozó összes követelménynek, és nincsenek a környezetet és az emberi egészséget általánosan károsító hatásai.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján intézkedéseket lehet elfogadni azon feltételek meghatározása céljából, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy adott anyag vagy tárgy mellékterméknek és ne a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak minősüljön. Ezen intézkedéseket — melyek az irányelv kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak — a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

A hulladékstátusz megszűnése

(1) Egy adott hulladék megszűnik a 3. cikk 1. pontja értelmében hulladék lenni, amennyiben hasznosítási műveleten, beleértve az újrafeldolgozást, esett át, és megfelel az alábbi feltételekkel összhangban kidolgozandó konkrét kritériumoknak:

- a) az anyagot vagy tárgyat általánosan használják, adott rendeltetéssel;
- b) az anyagnak vagy tárgynak van piaca, vagy van rá kereslet;
- c) az anyag vagy tárgy megfelel az adott rendeltetések műszaki követelményeinek és a termékekre vonatkozó hatályos jogszabályoknak és előírásoknak; és

- d) az anyag vagy tárgy felhasználása nem idéz elő általános káros környezeti vagy egészségügyi hatásokat.

A kritériumok szükség esetén a szennyező anyagok határértékeit is tartalmazzák, és figyelembe veszik az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti hatásait.

(2) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket — amelyek az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok elfogadására, és azon hulladékfajta meghatározására vonatkoznak, amelyre az ilyen kritériumok alkalmazandók — a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hulladékstátusz megszűnése tekintetében konkrét kritériumok kidolgozását kell megfontolni, legalábbis az adalékanyagok, a papír, az üveg, a fém, a gumiabroncsok és a textilanyagok vonatkozásában.

(3) Az a hulladék, amely az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megszűnik hulladéknak lenni, a 94/62/EK, a 2000/53/EK, a 2002/96/EK és a 2006/66/EK irányelvekben, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni, amikor az ezen jogszabályok újrafeldolgozásra vagy hasznosításra vonatkozó követelményei teljesülnek.

(4) Ha közösségi szinten nem határoztak meg kritériumokat az (1) és (2) bekezdésben foglalt eljárás szerint, a tagállamok eseti alapon határozhatnak arról, hogy egy konkrét hulladék megszűnt-e hulladéknak lenni az alkalmazandó eset jog figyelembevételével. Az ilyen határozatokról értesítik a Bizottságot a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban, ha ezt az az irányelv megköveteli.

7. cikk

Hulladékjegyzék

(1) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló azon intézkedéseket, amelyek a 2000/532/EK határozatban meghatározott hulladékjegyzék naprakészé tételével kapcsolatosak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hulladékjegyzék tartalmazza a veszélyes hulladékokat, figyelembe veszi a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit. A hulladékjegyzék kötelező az olyan hulladék meghatározása tekintetében, amely veszélyes hulladéknak tekintendő. Egy anyag vagy tárgy jegyzékbe történő felvétele nem jelenti azt, hogy az minden körülmények között hulladék. Egy anyag vagy tárgy csak akkor tekintendő hulladéknak, ha megfelel a 3. cikk 1. pontjában foglalt fogalom meghatározásnak.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállam minden ilyen esetről haladéktalanul értesíti a Bizottságot. Az ilyen esetet felveszi a 37. cikk (1) bekezdésében meghatározott jelentésbe, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden vonatkozó információt. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsenek annak kiigazításáról.

(3) Amennyiben egy tagállam bizonyítékokkal alá tudja támasztani, hogy egy adott, a jegyzékben veszélyes hulladékként szereplő hulladék nem rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével sem, a szóban forgó hulladékot nem veszélyes hulladéknak tekintheti. A tagállam az ilyen esetekről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden szükséges bizonyítékot. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsenek annak kiigazításáról.

(4) A veszélyes hulladék nem veszélyes hulladékká történő átsorolása nem érhető el olyan módon, hogy a hulladékot hígítják vagy összekeverik abból a célból, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációját a hulladékot veszélyesként meghatározó küszöbértékek szintje alá csökkentsék.

(5) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló azon intézkedéseket, amelyek a jegyzék (2) és (3) bekezdés értelmében történő kiigazításáról szóló döntés meghozatala érdekében történő felülvizsgálatára vonatkoznak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A tagállamok a hulladékot az (1) bekezdésben említett hulladékjegyzékkel összhangban tekinthetik nem veszélyes hulladéknak.

(7) A Bizottság biztosítja, hogy a hulladékjegyzék és annak bármely felülvizsgálata szükség szerint átlátható, érthető és hozzáférhető legyen a felhasználók, de különösen a kis- és középvállalkozások (KKV-k) számára.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

8. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) Az újrahasználatnak, valamint a megelőzésnek, az újrafeldolgozásnak és a hulladék egyéb hasznosításának megerősítése érdekében a tagállamok jogalkotási vagy nem jogalkotási intézkedéseket hozhatnak, ezáltal biztosítva, hogy a termékek fejlesztésével, előállításával, feldolgozásával, kezelésével, eladásával vagy behozatalával hivatásszerűen foglalkozó természetes vagy jogi személy (a termék gyártója) kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkezzen.

Az ilyen intézkedések többek között a visszavitt termékek és a termékek használata után visszamaradó hulladék átvételét, a további hulladékgazdálkodást, továbbá az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget foglalhatják magukban. Ezen intézkedések közé tartozhat a nyilvánosan hozzáférhető információ közzétételére irányuló kötelezettség előírása is arra vonatkozóan, hogy a termék milyen mértékben újrahasználható és újrafeldolgozható.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a környezeti hatás, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékkeletkezés csökkentését célzó terméktervezés ösztönzésére, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és a 13. cikkkel összhangban történjen.

Az ilyen intézkedések többek között ösztönözhetik a többször használható, műszaki szempontból tartós, valamint hulladékká válás után megfelelően és biztonságosan hasznosítható és környezetbarát módon ártalmatlanítható termékek fejlesztését, gyártását és értékesítését.

(3) A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik a műszaki megvalósíthatóságot, a gazdasági életképességet és az általános környezeti, emberi egészségi és társadalmi hatásokat, tiszteletben tartva azt, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését.

(4) A kiterjesztett gyártói felelősséget a 15. cikk (1) bekezdésében előírt hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség és a hatályos, hulladékamra és anyagokra vonatkozó egyedi jogszabályok sérelme nélkül alkalmazzák.

9. cikk

Hulladékmegelőzés

Az érintett felekkel folytatott konzultációt követően a Bizottság a következő alábbiakat magában foglaló jelentéseket nyújtja be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azoknak az intézkedéseknek a kíséretében, amelyek a megelőzési tevékenységeket és a 29. cikkben foglalt hulladékmegelőző programok végrehajtását hivatottak segíteni:

a) 2011 végéig a hulladéktermelés alakulásáról és a hulladékkeletkezés megelőzéséről szóló időközi jelentés, beleértve egy mind a hulladék keletkezésére, mind pedig a hulladékban a veszélyes anyagok jelenlétére vonatkozó öko-terméktervezési politika kialakítását, tekintettel a tartós, újrahasználható és újrafeldolgozható termékekre összpontosító technológiák támogatására;

- b) 2011 végéig európai szintű, további támogatási intézkedésekre vonatkozó cselekvési terv kidolgozása, amely különösen a jelenlegi fogyasztási szokások megváltoztatására törekszik;
- c) 2014 végéig a hulladék keletkezésének megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozó 2020-as célok meghatározása, amelyek az elérhető legjobb gyakorlatokra épülnek, és amelyek szükség esetén tartalmazzák a 29. cikk (4) bekezdésében említett mutatókat.

10. cikk

Hasznosítás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék hasznosítási műveleteken menjen keresztül, a 4. és 13. cikknek megfelelően.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés teljesítése és a hasznosítás előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, amennyire az műszakilag, környezeti és gazdaságilag kivitelezhető, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

11. cikk

Újrahasználat és újrafeldolgozás

- (1) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket a termékek újrahasználatának és az újrahasználatra való előkészítési tevékenységeknek a támogatására, különösen az újrahasználati és javító hálózatok kiépítésének és támogatásának ösztönzése, valamint gazdasági eszközök, beszerzési kritériumok, számszerűsített célok, illetve egyéb intézkedések használata révén.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatására, és e célból, ahol ez technikailag, környezetvédelmileg és gazdaságilag megoldható és az érintett újrahasznosítási ágazatok szükséges minőségi előírásainak megfelel, elkülönített gyűjtést hoznak létre.

A 10. cikk (2) bekezdésére figyelemmel 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani legalább a következők esetében: papír, fém, műanyag és üveg.

- (2) Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés, valamint a magas forráshatékonysági szinttel működő, európai újrafeldolgozó társadalom irányába való elmozdulás érdekében a tagállamok megteszik a következő célok eléréséhez szükséges intézkedéseket:

- a) 2020-ig legalább a háztartásokból származó papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék, illetve lehetőség szerint egyéb

forrásokból a háztartásokból származó fenti hulladékokhoz hasonló hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást tömegében átlagosan minimum 50 %-ra kell növelni.

- b) 2020-ig a nem veszélyes építési és bontási hulladékok újrahasználatra történő előkészítését, újrafeldolgozását és az egyéb, anyagában történő hasznosítását, ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére történő használatot, de nem beleértve a természetesen előforduló, a hulladékjegyzék 17 05 04-es kategóriájában meghatározott hulladékokat, tömegében minimum 70 %-ra kell növelni.

- (3) A Bizottság, figyelembe véve a hulladékstatisztikákról szóló, 2002. november 25-i 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾, összeállítja az ezen cikk (2) bekezdésében meghatározott céloknak való megfelelés ellenőrzésére szolgáló alkalmazási és számítási módszerek részletes szabályait. Ezek átmeneti időszakot tartalmazhatnak azon tagállamok számára, amelyek 2008-ban a (2) bekezdésben említett bármelyik hulladékkategória kevesebb mint 5 %-ában végeztek újrafeldolgozást. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket az ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban állapítják meg.

- (4) Legkésőbb 2014. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdésben említett intézkedéseket és célokat abból a célból, hogy amennyiben szükséges, megerősítse a célokat, vagy már hulladékokkal kapcsolatban új célokat állapítson meg. A Bizottság adott esetben javaslattal ellátott jelentése továbbításra kerül az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ebben a jelentésben a Bizottságnak figyelemmel kell lennie a kitűzött célok környezetvédelmi, gazdasági és szociális hatásaira is.

- (5) A tagállamok, összhangban a 37. cikkel háromévente jelentést készítenek a Bizottság számára céljaik teljesítésére vonatkozóan. Amennyiben nem sikerült elérni a kitűzött célokat, a jelentésnek tartalmaznia kell ennek okait, valamint a tagállam által e célok elérése érdekében megtenni szándékozott intézkedéseket is.

12. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok biztosítják, hogy ha a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot biztonságos, az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 13. cikk rendelkezéseinek megfelelő ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

⁽¹⁾ HL L 332., 2002.12.9., 1. o.

13. cikk

Az emberi egészség és a környezet védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen, és különösen:

- a) ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra;
- b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- c) ne befolyásolja hátrányosan a tájat vagy a különleges értéklődésre számot tartó helyeket.

14. cikk

Költségek

- (1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.
- (2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termékforgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.

III. FEJEZET

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

15. cikk

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eredeti hulladéktermelő vagy más birtokos saját maga végezze el a birtokában lévő hulladék kezelését, vagy egy közvetítő vagy vállalkozás által kezelt hulladék-kezelési műveleteket végző létesítménnyel végeztesse el a hulladék kezelését, vagy pedig egy magán vagy közszolgáltató hulladékgyűjtővel bonyolíttassa le azt a 4. és a 13. cikkekkel összhangban.
- (2) Amikor a hulladékot előzetes kezelés céljából az eredeti termelőtől vagy birtokostól az (1) bekezdésben említett természetes vagy jogi személyhez szállítják, a teljes hasznosítási és ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól főszabály szerint az előbbiek nem mentesülnek.

Az 1013/2006/EK rendelet sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatják a felelősség feltételeit és határozhatnak arról, hogy mely esetekben marad a gyártónál a felelősség a teljes kezelési folyamatért, és mikor osztható meg a gyártó és a birtokos

felelőssége a kezelési folyamatban részt vevő szereplők között, vagy hárul át egyikükre a másikukra.

- (3) A tagállamok a 8. cikkel összhangban határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás lebonyolításának felelősségét részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói is osztozhatnak e felelősségen.

- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak szavatolása érdekében, hogy a területükön működő olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést és -szállítást hivatásszerűen végzik, az összegyűjtött és elszállított hulladékot a 13. cikk rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett a megfelelő kezelő létesítményekbe továbbítsák.

16. cikk

Az önellátás és a közelség elve

- (1) A tagállamok, amennyiben szükséges vagy tanácsos, a többi tagállammal együttműködésben meghozzák a szükséges intézkedéseket a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatának létrehozása érdekében, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat.

Az 1013/2006/EK rendeletől eltérve, a tagállamok hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapítást nyer, hogy e szállítmányok eredményeként belföldi hulladékot kellene ártalmatlanítani, vagy a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. A tagállamok az ilyen döntésükről tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint környezetvédelmi okokból korlátozhatják a kimenő hulladékszállítmányokat is.

- (2) A hálózatnak képessé kell tennie a Közösség egészét arra, hogy a hulladékártalmatlanítás, valamint az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítása területén önellátóvá váljon, a tagállamokat pedig képessé kell tennie e cél egyénileg történő elérésére, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és azt, hogy bizonyos típusú hulladékok számára különleges létesítmények létrehozása szükséges.

- (3) A hálózat lehetővé teszi, hogy a hulladék az egyik legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben legyen ártalmatlanítható, illetve az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítható, a leginkább alkalmas módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és az egészségvédelem magas szintje.

(4) A közelség és az önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak a tagállamon belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie.

17. cikk

Veszélyes hulladék ellenőrzése

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék termelése, gyűjtése és szállítása, valamint tárolása és kezelése az emberi egészség és környezet védelmének megfelelő körülmények között történjék, a 13. cikk rendelkezéseinek értelmében, ideértve a keletkezéstől a végső elhelyezésig történő követhetőséget és a veszélyes hulladék ellenőrzésével kapcsolatban a 35., illetve 36. cikk követelményeinek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket.

18. cikk

A veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékok ne keveredjenek sem más kategóriájú veszélyes hulladékokkal, sem pedig más hulladékokkal vagy anyagokkal. A keverés magában foglalja a veszélyes anyagok hígítását is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a keverést, feltéve, hogy

- a) a keverési műveletet olyan létesítmény vagy vállalkozás végzi, amely a 23. cikkel összhangban engedéllyel rendelkezik;
- b) megfelelnek a 13. cikk rendelkezéseinek, és nem növekedik a hulladékgazdálkodásnak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatása; és
- c) a keverési művelet összhangban van az elérhető legjobb technikákkal.

(3) A műszaki és gazdasági megvalósíthatósági kritériumok függvényében, ha egy veszélyes hulladéknak az (1) bekezdésben meghatározottakkal ellentétes módon történő keverésére került sor, lehetőség és szükség szerint szétválasztást kell végezni a 13. cikknek való megfelelés érdekében.

19. cikk

A veszélyes hulladékok címkézése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék a gyűjtés, a szállítás és az átmeneti tárolás során a hatályos nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyen csomagolva és címkézve.

(2) Veszélyes hulladék tagállamon belüli átszállításakor a hulladékot azonosító nyomtatvány kíséri, amely elektronikus formában is lehet, és amely tartalmazza az 1013/2006/EK rendelet IB. mellékletében előírt, megfelelő adatokat.

20. cikk

A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék

A 17., a 18., a 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.

A 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkel összhangban.

21. cikk

Hulladékolajok

(1) A veszélyeshulladék-gazdálkodással kapcsolatban a 18. és a 19. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) a hulladékolajokat elkülönítve gyűjtsék, ha ez műszakilag megvalósítható;
- b) a hulladékolajokat a 4. és a 13. cikkel összhangban kezeljék;
- c) ha műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat ne keverjék, és a hulladékolajokat ne keverjék más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozná a kezelésüket.

(2) A hulladékolajok elkülönített gyűjtése és megfelelő kezelése érdekében a tagállamok saját helyzetüknek megfelelően további intézkedéseket, például műszaki követelményeket, gyártói felelősséget, gazdasági eszközöket alkalmazhatnak, vagy önkéntes megállapodásokat létesíthetnek.

(3) Ha a tagállami jogszabályok értelmében a hulladékolajokra regenerálási követelmények vonatkoznak, a tagállamok előírhatják, hogy az ilyen hulladékolajokat regenerálni kell, ha ez műszakilag megvalósítható, és ha az 1013/2006/EK rendelet 11. vagy 12. cikke alkalmazandó, korlátozhatják a hulladékolajok területükről történő országhatárokat átlépő szállítását hulladékegítő vagy együttégető létesítményekbe, annak érdekében, hogy elsőbbséget adjanak a hulladékolajok regenerálásának.

22. cikk

Biohulladék

A tagállamok adott esetben és a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak ösztönzése érdekében:

- a) a biohulladék elkülönített gyűjtése tekintettel a biohulladék komposztálására és lebontására;
- b) a biohulladék oly módon történő kezelése, amely magas szintű környezetvédelemnek felel meg;
- c) a biohulladékból készített, környezetvédelmi szempontból biztonságos anyagok használata.

A Bizottság elvégzi a biohulladék-gazdálkodás elemzését, adott esetben javaslat benyújtása céljából. Az elemzésnek vizsgálnia kell az emberi egészség és a környezet védelmének biztosítása érdekében a biohulladék-gazdálkodásra vonatkozó minimumkövetelmények, a biohulladékból készült komposztra és fermentált anyagra vonatkozó minőségi kritériumok bevezetésének lehetőségét.

IV. FEJEZET

ENGEDÉLYEK ÉS NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

23. cikk

Engedélyek kiadása

(1) A tagállamok előírják a hulladékkezelést végezni kívánó létesítmények vagy vállalkozások számára az illetékes hatóság által kibocsátandó engedély beszerzését.

Ezek az engedélyek legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a kezelhető hulladék típusai és mennyiségei;
- b) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telepre érvényes műszaki és egyéb követelmények;
- c) a meghozandó biztonsági és elővigyázatossági intézkedések;
- d) minden művelettípus esetében a használandó módszer;

e) szükség esetén figyelemmel kíséresi és ellenőrzési műveletek;

f) szükség esetén a bezárásra és az utógondozásra vonatkozó rendelkezések.

(2) Az engedélyek meghatározott időszakra adhatók ki és megújíthatók.

(3) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az alkalmazni kívánt kezelési módszer környezetvédelmi szempontból elfogadhatatlan, – különösen abban az esetben, ha a módszer nem áll összhangban a 13. cikkel – akkor meg kell tagadnia az engedély kibocsátását.

(4) Bármilyen energetikai hasznosítással járó hulladékégetésre vagy hulladék-együttégetésre vonatkozó engedély feltétele, hogy az energetikai hasznosításnak nagyfokú energiahatékonyság mellett kell megvalósulnia.

(5) Az e cikkben foglalt követelmények betartására is figyelemmel, bármely, a nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint megadott engedélyt lehetséges úgy kombinálni az (1) bekezdésben megkövetelt engedéllyel, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának felesleges ismétlése.

24. cikk

Az engedélyezési követelmények alóli mentességek

A tagállamok a 23. cikk (1) bekezdésében foglaltak alól mentességet adhatnak a létesítményeknek vagy a vállalkozásoknak az alábbi műveletek elvégzésére:

- a) a saját nem veszélyes hulladékuk termelés helyén való ártalmatlanítása; vagy
- b) a hulladék hasznosítása.

25. cikk

A mentességek feltételei

(1) Ha egy tagállam a 24. cikk rendelkezései értelmében mentességet kíván engedélyezni, meg kell határoznia minden egyes tevékenységtípussal kapcsolatban a mentesség hatálya alá tartozó hulladék típusait és mennyiségeit meghatározó általános szabályokat és az alkalmazandó kezelési módszert.

E szabályokat annak biztosítása érdekében kell kidolgozni, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban valósuljon meg. A 24. cikk a) pontjában említett ártalmatlanítási műveletek esetében e szabályoknak figyelembe kell venniük a legjobb rendelkezésre álló technikákat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabályokon kívül a tagállamok meghatározzák a veszélyes hulladékra vonatkozó mentességgel kapcsolatos speciális feltételeket, beleértve a tevékenység típusát, valamint a hasznosítás különböző formáinak végzéséhez kapcsolódó bármilyen más szükséges követelményt és adott esetben a hulladék veszélyes összetevőinek koncentrációjára vonatkozó határértékeket valamint a kibocsátási határértékeket.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdés értelmében meghatározott általános szabályokról.

26. cikk

Nyilvántartásba vétel

Amennyiben a következők nem tartoznak az engedélyezési kötelezettség hatálya alá, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvántartást vezessen az alábbiakról:

- a) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést vagy -szállítást hivatásszerűen végzik;
- b) kereskedők vagy közvetítők; és
- c) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyekre a 24. cikk értelmében vonatkoznak az engedélyezési követelmény alóli mentességek.

Az adminisztrációs teher minimálisra csökkentése érdekében, lehetőség szerint az illetékes hatóságok kezelésében lévő nyilvántartásokat kell felhasználni az e nyilvántartásba vételi folyamathoz szükséges vonatkozó információk beszerzéséhez.

27. cikk

Minimumszabványok

(1) Műszaki minimumszabványokat lehet elfogadni olyan kezelési tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 23. cikk szerint engedély szükséges, ha bizonyítást nyer, hogy az ilyen minimumszabványok az emberi egészség és a környezet védelme tekintetében előnyöket eredményeznének. Ezeket az intézkedéseket, amelyek az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottság eljárásával összhangban kell elfogadni.

(2) Az ilyen minimumszabványok csak azon hulladékkezelési tevékenységeket szabályozzák, amelyeket a 96/61/EK irányelv nem szabályoz vagy azok nem megfelelőek az irányelv általi szabályozás szempontjából.

(3) Az említett minimumszabványoknak:

- a) a hulladékkezelési tevékenység főbb környezetvédelmi hatásaira kell irányulniuk;
- b) biztosítaniuk kell, hogy a hulladékkezelés a 13. cikkel összhangban történjen;
- c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technikákat; és
- d) adott esetben a kezelés és az eljárás minőségi követelményeire vonatkozó elemeket kell tartalmazniuk.

(4) Minimumszabványokat kell elfogadni az olyan tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 26. cikk a) és b) pontja szerint nyilvántartásba vétel szükséges, amennyiben bizonyítást nyer, hogy az említett minimumszabványok – beleértve a begyűjtők, szállítók, kereskedők, közvetítők műszaki minősítése tekintetében fontos elemeket – az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac megzavarásának elkerülése tekintetében előnyöket eredményeznének.

Ezen intézkedéseket – amelyek az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak – a 39. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. FEJEZET

TERVEK ÉS PROGRAMOK

28. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságaik az 1., 4., 13. és 16. cikknek megfelelően egy vagy több hulladékgazdálkodási tervet készítsenek.

Az említett tervnek önmagában vagy több tervnek együttesen az érintett tagállam földrajzi értelemben vett teljes területét le kell fedniük.

(2) A hulladékgazdálkodási tervek keretében elemzést kell készíteni az érintett földrajzi egység aktuális hulladékgazdálkodási helyzetéről, valamint meg kell határozni a környezetbarát újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás, a hasznosítás és a hulladék ártalmatlanításának javítása érdekében meghozandó intézkedéseket, és értékelést kell készíteni arról, hogy a terv miként fogja támogatni ezen irányelv célkitűzéseinek és rendelkezéseinek megvalósítását.

(3) A hulladékgazdálkodási tervek – adott esetben, valamint a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – legalább az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a területen keletkezett hulladék típusa, mennyisége és forrása, az ország területéről vagy oda várhatóan szállításra kerülő hulladék és a jövőbeni hulladékarámok alakulásának értékelése;
 - b) a már létező hulladékgyűjtési rendszerek és a főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, beleértve a különös közösségi jogszabályok által a hulladékolajokra, a veszélyes hulladékokra vagy hulladékarámokra vonatkozóan előírt különleges rendelkezések;
 - c) az új gyűjtési rendszerekkel, a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, a 16. cikkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése és szükség esetén a kapcsolódó beruházások;
 - d) a telepek és kapacitások hely kijelöléséhez szükséges elhelyezkedési kritériumok formájában elegendő információ a jövőbeli ártalmatlanító vagy főbb hasznosító létesítményekről;
 - e) általános hulladékgazdálkodási politikák, beleértve a tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat és módszereket vagy a különleges gazdálkodási problémákat jelentő hulladékokra vonatkozó politikákat.
- (4) A hulladékgazdálkodási terv – a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szervezési vonatkozások, beleértve a hulladékgazdálkodást végző köz- és magánszférabeli szereplők közötti feladatmegosztás leírását;
- b) a különböző, hulladékkal kapcsolatos problémák megoldásában a gazdasági és egyéb eszközök alkalmazása hasznosságának és megfelelőségének értékelése, tekintetbe véve, hogy fenn kell tartani a belső piac zökkenőmentes működését;
- c) figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás;

d) a történelmileg szennyezett hulladéktálmatlanító területek és az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedések.

(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervekkel kapcsolatban meghatározott követelményeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerakókba kerülő, biológiailag lebontható hulladékmennyiség csökkentésének végrehajtására kidolgozott stratégiának.

29. cikk

Hulladékmegelőzési programok

(1) A tagállamok az 1. és 4. cikknek megfelelően legkésőbb 2013. december 12-ig hulladékmegelőzési programokat hoznak létre.

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 28. cikkben meghatározott hulladékgazdálkodási tervekbe, vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben külön programként kell működniük. Amennyiben az ilyen programot beépítik a hulladékgazdálkodási tervbe vagy más programokba, akkor a hulladékmegelőző intézkedéseket egyértelműen meg kell határozni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott programok hulladékmegelőzési célkitűzéseket állapítanak meg. A tagállamok ismeretik a megelőzésre irányuló meglévő intézkedéseket, és értékeli a IV. mellékletben foglalt intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát.

Az ilyen célkitűzések és intézkedések célja a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetése.

(3) A tagállamok meghatározzák a megfelelő konkrét minőségi és mennyiségi referenciaszinteket az elfogadott hulladékmegelőző intézkedésekhez az intézkedések által elért eredmények nyomon követése és értékelése érdekében, továbbá ugyanazon céllal a (4) bekezdésben szereplőktől eltérő konkrét minőségi és mennyiségi célkitűzéseket vagy mutatókat határozhatnak meg.

(4) A hulladékmegelőzési intézkedések mutatóit a 39. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban lehet elfogadni.

(5) A Bizottság rendszert hoz létre a hulladékkeletkezés megelőzésére vonatkozó bevált gyakorlatokkal kapcsolatos információk cseréjére és iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a tagállamoknak a programok előkészítésében segítséget nyújtson.

30. cikk

A tervek és a programok értékelése és felülvizsgálata

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladékgazdálkodási terveket és a hulladékmegelőzési programokat legalább hatévente értékeljék és adott esetben módosítsák a 9. és a 11. cikk értelmében.

(2) Az európai környezetvédelmi ügynökség éves jelentésében szerepelteti a hulladékmegelőzési programok teljesítésével és végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás értékelését.

31. cikk

A nyilvánosság részvétele

A tagállamok biztosítják, hogy a 2003/35/EK irányelvvel – vagy ha releváns, akkor a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ – összhangban az érdekelt feleknek és hatóságoknak, valamint a közvéleménynek lehetősége legyen a hulladékgazdálkodási tervek és a hulladékmegelőzési programok kidolgozásában részt venni, illetve a már elkészült programokhoz hozzáférni. A tagállamok a terveket és a programokat egy nyilvánosan hozzáférhető weboldalon közzéteszik.

32. cikk

Együttműködés

A 28. és 29. cikknek megfelelő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok kidolgozása során a tagállamok adott esetben együttműködnek más érintett tagállamokkal és a Bizottsággal.

33. cikk

A Bizottságnak benyújtandó információk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 28. és 29. cikkben említett, már elfogadott hulladékgazdálkodási tervekről és hulladékmegelőzési programokról és a tervek és a programok valamennyi lényegi módosításáról.

(2) A programok és tervek elfogadásáról és lényegi módosításairól szóló értesítés formátumát a 39. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

VI. FEJEZET

ELLENŐRZÉSEK ÉS NYILVÁNTARTÁSOK

34. cikk

Ellenőrzések

(1) A hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a hulladékgyűjtést vagy hulladékszállítást hivatásszerűen végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a közvetítőket és a kereskedőket, a veszélyes hulladékot termelő létesítményeket vagy vállalkozásokat az illetékes hatóságok megfelelő időszakos ellenőrzésnek vetik alá.

(2) A gyűjtési és a szállítási műveletekre vonatkozó ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a begyűjtött és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságaira, mennyiségére és rendeltetési helyére.

(3) A tagállamok figyelembe vehetik a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) alapján történt nyilvántartásba vételt, különösen az ellenőrzések gyakorisága és intenzitása tekintetében.

35. cikk

Nyilvántartás vezetése

(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítmények vagy vállalkozások, a veszélyes hulladékok termelői és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítmények és vállalkozások időrendben vezetett nyilvántartással rendelkeznek a hulladék mennyiségéről, tulajdonságairól, eredetéről, és ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és kezelési módszeréről és ezeket az információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják.

(2) A veszélyes hulladékok esetében a nyilvántartást legalább három évig meg kell őrizni, kivéve a veszélyes hulladékot szállító létesítményeket vagy vállalkozásokat, amelyek esetében a nyilvántartást legalább 12 hónapig kell megőrizni.

Az illetékes hatóságoknak vagy a hulladék előző birtokosának kérésére a kezelési műveletek elvégzését igazoló okiratokat be kell mutatni.

(3) A tagállamok előírhatják a nem veszélyes hulladék termelői számára az (1) és a (2) bekezdéseknek való megfelelést.

36. cikk

Végrehajtás és szankciók

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását vagy illegális lerakását, illetve ellenőrizetlen kezelését.

(2) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó rendelkezéseket, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) Minden három évben, a tagállamok ágazati jelentések formájában, elektronikus formában tájékoztatják a Bizottságot ezen irányelv végrehajtásáról. Ez a jelentés a hulladékolaj kezelésére és a hulladékmegelőzési programok végrehajtásában elért eredményekre, illetve adott esetben a 8. cikk által előírt, a bővített gyártói felelősségre vonatkozó információt is tartalmaz.

A jelentést a Bizottság által a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében említett eljárásnak megfelelően létrehozott kérdőív vagy vázlat alapján kell elkészíteni. A tagállamok a jelentést az általa felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottságnak.

(2) A Bizottság a kérdőívet vagy a vázlatot az ágazati jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldi meg a tagállamoknak.

(3) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban a tagállami ágazati jelentések kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

(4) A 2014. december 12-ig elkészítendő első jelentésben a Bizottság felülvizsgálja az irányelv, ideértve az energiahatékonysági intézkedések végrehajtását és adott esetben felülvizsgálati javaslatot terjeszt elő. A Bizottság értékeli a már létező tagállami hulladékmegelőzési programokat, célkitűzéseket és mutatókat a 30. cikk szerint benyújtott információk alapján, és felülvizsgálja a közösségi szintű programok, így a bizonyos hulladékokra

vonatkozó gyártói felelősségi rendszerek, célkitűzések és mutatók, valamint az újrafeldolgozáshoz, az anyagában történő vagy energetikai hasznosításhoz kapcsolódó intézkedések megállapításának lehetőségét, amelyek hozzájárulhatnak az 1. és 4. cikkben megfogalmazott célkitűzések teljesítéséhez.

38. cikk

A műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás és értelmezés

(1) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki a hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalommeghatározásainak értelmezésére.

A II. melléklet R1 pontjában szereplő, a hulladékégető létesítményekre vonatkozó képlet alkalmazását szükség esetén pontosítani kell. A helyi éghajlati viszonyokat, mint például a hideg erősségét és a fűtési szükségletet is figyelembe lehet venni, amennyiben azok befolyásolják az elektromos áram, fűtés, hűtés vagy feldolgozási gőz formájában felhasználható vagy termelhető energia mennyiségét. A Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésének negyedik albekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni. Ezt az intézkedést, amely az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányul, a 39. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A mellékletek a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételével módosíthatók. Mivel ezen intézkedések az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

39. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság tevékenységét egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő 3 hónap.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

40. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 12-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

A 75/439/EGK, a 91/689/EGK irányelv, és a 2006/12/EK irányelv 2010. december 12-től hatályát veszti.

Ugyanakkor 2008. december 12-től a következőket kell alkalmazni:

a) a 75/439/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(4) A hulladékolaj poliklórozott-bifenil és poliklórozott-terfenil (PCB/PCT) tartalmának megállapítására szolgáló mérési referenciamódszert a Bizottság határozza meg. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”;

b) A 91/689/EGK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ezen irányelv alkalmazásában »veszélyes hulladék«:

— a Bizottság 2000/532/EK határozata (*) által ezen irányelv I. és II. melléklete alapján felállított listán veszélyes hulladékként osztályozott hulladékok. Ennek a hulladéknak rendelkeznie kell a III. mellékletben felsorolt egy vagy több tulajdonsággal. A jegyzékben figyelembe veszik a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

zékben figyelembe veszik a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (**) (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

— bármely más hulladék, amely valamely tagállam megítélése szerint rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikével. Az ilyen esetekről a Bizottságot értesítik, és azokat a jegyzék kiigazítására tekintettel megvizsgálják. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

(**) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.”

ii. A 9. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Ezen irányelv mellékleteinek a tudományos és technikai fejlődéshez történő igazítása, illetve az 1. cikk (4) bekezdésében említett hulladék jegyzék felülvizsgálata szempontjából szükséges, ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

c) Az 2006/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

i. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazására az e rendelet I. mellékletében felsorolt kategóriákba tartozó hulladékok jegyzékét tartalmazó 2000/532/EK bizottsági határozat (*) vonatkozik. Ezt a jegyzéket rendszeresen felülvizsgálják, és szükség szerint átdolgozzák. A fenti, az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 226., 2000.9.6., 3. o.”

ii. A 17. cikk szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó intézkedéseket a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

iii. A 18. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.”

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és az V. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell azokat értelmezni.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. november 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J.-P. JOUYET

I. MELLÉKLET

ÁRTALMATLANÍTÁSI MŰVELETEK

- D 1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (pl. hulladéklerakó stb.)
- D 2 Talajban történő kezelés (pl. folyadékok vagy iszapok talajban történő biológiai lebontása stb.)
- D 3 Mély-injektálás (pl. szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása stb.)
- D 4 Felszíni feltöltés (pl. folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban stb.)
- D 5 Lerakás műszaki védelemmel (pl. elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban stb.)
- D 6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket / óceánokat
- D 7 Bevezetés tengerekbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is
- D 8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D 9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikai-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek (pl. elpárologtatás, szárítás, kiégetés stb.)
- D 10 Hulladékégetés szárazföldön
- D 11 Hulladékégetés tengeren (*)
- D 12 Tartós tárolás (pl. tartályokban történő elhelyezés bányákban stb.)
- D 13 Keverés vagy elegyítés a D 1 – D 12 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (**)
- D 14 Átcsomagolás a D 1 – D 13 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében
- D 15 Tárolás a D 1 – D 14 műveletek valamelyikének elvégzéséig (a képződés helyén a gyűjtésig történő átmeneti tárolás kivételével) (***)

(*) Ezt a műveletet európai uniós jogszabályok és nemzetközi megállapodások tiltják.

(**) Megfelelő D-kód hiányában ez magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás vagy az elkülönítés, amit a D 1 – D 12 műveleteket megelőzően végeznek el.

(***) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

II. MELLÉKLET

HASZNOSÍTÁSI MŰVELETEK

- R 1 Elsősorban fűtőanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása (*)
- R 2 Oldószerek visszanyerése/regenerálása
- R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is) (**)
- R 4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása
- R 5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (***)
- R 6 Savak és lúgok regenerálása
- R 7 Szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R 8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R 9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahaználata
- R 10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R 11 Az R 1–R 10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R 12 Átalakítás az R 1–R 11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (****)
- R 13 Tárolás a R 1–R 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével) (*****)

(*) Ebbe csak akkor tartoznak bele a települési szilárdhulladékot feldolgozó égetőművek, ha energiahatékonyságuk megegyezik vagy meghaladja:

— a 0,60-ot a működő és az alkalmazandó közösségi jogszabályokkal összhangban 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,

— a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében,

a következő képlet használatával:

Energiahatékonyság = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiataralma éves szinten a hulladék nettófűtőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97 a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiavesztés-faktor.

A képlet a hulladékégetés esetében elérhető legjobb technikáról szóló referenciadokumentumban található információkon alapul.

(**) Ez magába foglalja az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist.

(***) Ez magába foglalja a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szerves építőanyagok újrafeldolgozását.

(****) Megfelelő R-kód hiányában ez magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a bontás, a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás, az átcsomagolás, az elkülönítés, az elegyítés, vagy a keverés, amit az R 1–R 11 műveleteket megelőzően végeznek el.

(*****) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

III. MELLÉKLET

A HULLADÉK VESZÉLYESSÉGÉT EREDMÉNYEZŐ TULAJDONSÁGOK

- H 1 „Robbanásveszélyes”: olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol;
- H 2 „Oxidáló”: olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.
- H 3-A „Tűzveszélyes”:
- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
 - azon anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy
 - olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
 - gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
 - anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.
- H 3-B „Kevésbé tűzveszélyes”: olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.
- H 4 „Irritáló vagy izgató”: nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.
- H 5 „Ártalmas”: olyan anyagok és készítmények, amelyek, belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.
- H 6 „Mérgező”: olyan anyagok és készítmények, (beleértve a rendkívül mérgező hulladékokat is), amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, vagy akár halált is okozhatnak.
- H 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.
- H 8 „Maró”: olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövetrel érintkezve azt elroncsolhatják.
- H 9 „Fertőző”: olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.
- H 10 „Reprodukciót (szaporodást) károsító”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 11 „Mutagén”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 12 Olyan hulladék, amelyek vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.
- H 13 (*) „Érzékenységet okozó”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belégzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.
- H 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: hulladékok, amelyek közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelentenek vagy jelenthetnek egy vagy több környezeti elemre.

(*) amennyiben a vizsgálati módszerek rendelkezésre állnak.

- H 15 Hulladék, amelyek hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában — pl. kimosódás — a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzék.

Megjegyzés

1. A „mérgező” (és „erősen mérgező”), „ártalmas”, „maró”, „irritáló vagy izgató”, „rákkeltő”, „reprodukción (szaporodást) károsító”, „mutagén” és „környezetre veszélyes (ökotoxikus)” veszélyességi tulajdonságoknak a meghatározása a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ VI. melléklete szerinti kritériumok alapján történt.
2. Adott esetben a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK irányelv ⁽²⁾ II. és III. mellékletében felsorolt határértéket kell alkalmazni.

Vizsgálati módszerek

A 67/548/EGK irányelv V. mellékletében és más vonatkozó CEN-feljegyzésekben leírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 396., 2006.12.30., 850. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb az 1907/2006/EK rendelettel (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.) módosított irányelv. Helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.

IV. MELLÉKLET

PÉLDÁK A 29. CIKKBEN EMLÍTETT HULLADÉKMEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEKRE

A hulladékkeletkezéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék keletkezését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékkeletkezés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékkeletkezés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladékmegelőzési technikákkal kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékmegelőzésre vonatkozó követelményeknek az ezen irányelv és a 96/61/EK irányelv értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések a 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékkeletkezés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékmegelőzési vizsgálatok vagy tervek.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói/termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák saját hulladékmegelőzési terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék keletkezését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható ökocímkézés előmozdítása.
14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában környezetvédelmi és hulladékmegelőzési kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe a Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználatának és/vagy megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

V. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés a) pont	3. cikk 1. pont
1. cikk (1) bekezdés b) pont	3. cikk 5. pont
1. cikk (1) bekezdés c) pont	3. cikk 6. pont
1. cikk (1) bekezdés d) pont	3. cikk 9. pont
1. cikk (1) bekezdés e) pont	3. cikk 19. pont
1. cikk (1) bekezdés f) pont	3. cikk 15. pont
1. cikk (1) bekezdés g) pont	3. cikk 10. pont
1. cikk (2) bekezdés	7. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés b) pont i. alpont	2. cikk (1) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont ii. alpont	2. cikk (2) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iii. alpont	2. cikk (1) bekezdés f) pont, és (2) bekezdés c) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iv. alpont	2. cikk (2) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont v. alpont	2. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	4. cikk
4. cikk (1) bekezdés	13. cikk
4. cikk (2) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés
5. cikk	16. cikk
6. cikk	—
7. cikk	28. cikk
8. cikk	15. cikk
9. cikk	23. cikk
10. cikk	23. cikk
11. cikk	24. és 25. cikk
12. cikk	26. cikk
13. cikk	34. cikk
14. cikk	35. cikk
15. cikk	14. cikk
16. cikk	37. cikk
17. cikk	38. cikk
18. cikk (1) bekezdés	39. cikk (1) bekezdés

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
—	39. cikk (2) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés	—
18. cikk (3) bekezdés	39. cikk (3) bekezdés
19. cikk	40. cikk
20. cikk	—
21. cikk	42. cikk
22. cikk	43. cikk
I. melléklet	—
IIA. melléklet	I. melléklet
IIB. melléklet	II. melléklet

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	3. cikk 18. pont
2. cikk	13. és 21. cikk
3. cikk (1) és (2) bekezdés	—
3. cikk (3) bekezdés	13. cikk
4. cikk	13. cikk
5. cikk (1) bekezdés	—
5. cikk (2) bekezdés	—
5. cikk (3) bekezdés	—
5. cikk (4) bekezdés	26. és 34. cikk
6. cikk	23. cikk
7. cikk a) pont	13. cikk
7. cikk b) pont	—
8. cikk (1) bekezdés	—
8. cikk (2) bekezdés a) pont	—
8. cikk (2) bekezdés b) pont	—
8. cikk (3) bekezdés	—
9. cikk	—
10. cikk (1) bekezdés	18. cikk
10. cikk (2) bekezdés	13. cikk
10. cikk (3) és (4) bekezdés	—
10. cikk (5) bekezdés	19., 21., 25., 34. és 35. cikk
11. cikk	—
12. cikk	35. cikk
13. cikk (1) bekezdés	34. cikk

75/439/EK irányelv	Ezen irányelv
13. cikk (2) bekezdés	—
14. cikk	—
15. cikk	—
16. cikk	—
17. cikk	—
18. cikk	37. cikk
19. cikk	—
20. cikk	—
21. cikk	—
22. cikk	—
I. melléklet	—

91/689/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	—
1. cikk (2) bekezdés	—
1. cikk (3) bekezdés	—
1. cikk (4) bekezdés	3. cikk (2) és (7) bekezdés
1. cikk (5) bekezdés	20. cikk.
2. cikk (1) bekezdés	23. cikk
2. cikk (2)–(4) bekezdés	18. cikk
3. cikk	24., 25. és 26. cikk
4. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1) bekezdés
4. cikk (2) és (3) bekezdés	35. cikk
5. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés
6. cikk	28. cikk
7. cikk	—
8. cikk	—
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—
12. cikk	—
I. és II. melléklet	—
III. melléklet	III. melléklet

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. július 2.)

**a Németország által a DHL számára nyújtani tervezett állami támogatásról
(az értesítés a C 18/07 (ex N 874/06) számú dokumentummal történt)**

(az értesítés a C(2008) 3178. számú dokumentummal történt)

(Csak a német nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/878/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érintett feleket, hogy az említett cikkeknek ⁽¹⁾ megfelelően nyújtsák be észrevételeiket,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2006. december 21-i levelében Németország a DHL számára nyújtandó képzési támogatást jelentett be.

(2) 2007. június 27-i levelében a Bizottság tájékoztatta Németországot határozatáról, amely szerint a DHL számára nyújtott támogatás miatt megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást. A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ közzétették. Németország 2007. szeptember 26-i levelében tette meg észrevételeit.

(3) A Bizottság felszólította az érintett feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket. A DHL 2007. október 15-i levelében, az UPS Deutschland pedig 2007. október 26-i levelében tette meg észrevételeit. A vonatkozó észrevételeket a 2007. november 16-i, illetve a 2007. november 20-i levélben továbbították Németország számára észrevételezés céljából. Németország 2007. december 14-i levelében válaszolt. A Bizottság 2008. február 12-én és 2008. június 5-én e-mailben kiegészítő információkat kért. Németország 2008. február 14-én, 2008. március 31-én és 2008. június 17-én levélben válaszolt.

2. A PROJEKT LEÍRÁSA

2.1 A támogatás kedvezményezettje

(4) A DHL 2005-ben világszerte 18,2 milliárd EUR-t elérő forgalmával a vezető expressz csomagküldő szolgálatok közé tartozik. A vállalkozás teljes mértékben a Deutsche Post AG tulajdonát képezi.

(5) A DHL a németországi Lipcse-Halléban lévő telephelyén új kézbesítési és légi szállítási logisztikai központot épített, amelynek 2007 októberének végén kellett megkezdenie működését. A projekt beruházási költsége összesen 250 millió EUR volt. 2004 áprilisában mintegy 70 millió EUR regionális beruházási támogatást nyújtottak a DHL számára, amelyet a Bizottság 28 %-os maximális támogatási intenzitással N 608/2003 számú támogatásként hagyott jóvá.

⁽¹⁾ HL C 213., 2007.9.12., 28. o.

⁽²⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- (6) A kézbesítési és légi szállítási központot a két kedvezményezett vállalkozás, a DHL Hub Leipzig GmbH (a továbbiakban: DHL Hub) és a European Air Transport Leipzig GmbH (a továbbiakban: DHL EAT) működteti, amelyek más leányvállalatok mellett teljes mértékben a Deutsche Post AG tulajdonában állnak. A DHL Hub a légi szállítással összefüggő földi kiszolgálás feladatait fogja ellátni, a DHL EAT pedig a DHL légijárműflottájának műszaki ellenőrzéséért lesz felelős.
- (7) A DHL Hub és a DHL EAT egyaránt az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti regionális támogatásra jogosult területen rendelkezik székhellyel.

2.2 A képzési projekt

- (8) A logisztikai központban a DHL végzi el a földi kiszolgálási feladatokat, valamint az érkező és induló légi járművek indulás előtti biztonsági ellenőrzését (*preflight check*) és földi ellenőrzését (*ramp check*). A vállalkozás ezeken a munkaterületeken fokozatosan mintegy 1 500 személyt kíván alkalmazni, és ennek megfelelő képzésben részesíteni. A bejelentett támogatás azonban csak 485 foglalkoztatottat érintő képzésekre vonatkozik.
- (9) Németország a képzésekhez 7 753 307 EUR összegű közvetlen támogatást jelentett be, amelynek egyik felét Szászország, másik felét pedig Szász-Anhalt szövetségi tartomány bocsátja rendelkezésre.
- (10) A DHL által tervezett képzéseket a DHL Hub (320 személy) és a DHL EAT (165 személy) hajtja végre ⁽³⁾.
- ### 2.2.1 DHL Hub
- (11) A DHL Hub által kínált képzések esetében elsősorban általános képzésről van szó, amelynek keretében a munkavállalók bizonyos tevékenységek elvégzéséhez szükséges ismereteket és képességeket sajátíthatnak el. A képzés egy elméleti részt, valamint a gyakorlati ismeretek átadását foglalja magában, közvetlenül a munkahelyen. A DHL Hub képzései összesen 320 foglalkoztatottira irányulnak, a következő munkaterületeken:

1. táblázat

Foglalkozáscsoport	Fő	Feladatok
A légi szállítmányokkal kapcsolatos földi műveleti tevékenységeket végző előtéri kiszolgálók (<i>Ramp Agent II</i> , II. előtéri kiszolgáló)	210	A légi járművek be- és kirakodása
Biztonsági alkalmazottak	110	Személyek és szállítmányok ellenőrzése
(Operatív) vezetők	(110) ^(*)	Középszintű vezetési feladatok; személyzeti vezetés és -tervezés; vezetési feladatok

(*) A DHL kiegészítő vezetési képzést indít 110 olyan foglalkoztatott számára, akik már részt vettek másik, pl. II. előtéri kiszolgálók, biztonsági alkalmazottak vagy technikusok/szerelők számára nyújtott képzésen.

a) A légi szállítmányokkal kapcsolatos földi műveleti tevékenységeket végző előtéri kiszolgálók (II. előtéri kiszolgálók)

- (12) Az előtéri kiszolgálók fő feladatai közé tartozik a légi járművek időben történő be- és kirakodása, a földi kiszolgáló felszerelés (*Ground Service Equipment*) kezelése és vezetése, a repülési okmányok átadása; jelentések készítése és a pilótákkal és a repülőtéri hatóságokkal való kommunikáció.
- (13) Az előtéri kiszolgálók képzése 19 tanfolyamot, valamint egy gyakorlati képzési részt foglal magában, és 77 képzési napot vesz igénybe, amelyből 47 a munkahelyen zajlik le. A képzés a szóban forgó képzéssel nem összefüggő lezárt képzést korábban elvégző munkavállalókra irányul. Az elméleti képzési részre a Hub működésének megkezdése előtt kell sort keríteni. A képzés egy *Unit load device build up* elnevezésű tanfolyamot is tartalmaz, amely szakosított képzésnek minősül, mert bizonyos, csak a DHL-nél alkalmazott konténerek felépítéséről szól. Az általános képzés ezenkívül a következőket tartalmazza:
- a) általános biztonsági képzés, így tűzvédelem, raktár-rajtok kezelése, elsősegély, veszélyes árukkal kapcsolatos képzés és előtéri biztonsági rendelkezések;
- b) általános szakmai képzés, amely a megfelelő alkalmassági igazolások, pl. előtéri vezetői engedély, földi kiszolgáló felszerelés és anyagmozgatói engedély megszerzéséhez vezet;
- c) egyéb műszaki képzések, így légijármű-szállítás, jégmentesítési módszerek és bevezetés az előtéri munkába; valamint
- d) néhány általános képzés, így környezetgazdálkodás (ISO/DIN 14001 szabvány) és minőségirányítás és eljárások (ISO/DIN 9001 szabvány).

- (14) A nemzeti és európai jogszabályok elvileg sem minimális munkavállalói létszámot, sem szakosított képzési követelményeket nem tartalmaznak a II. előtéri kiszolgálók képzésére vonatkozóan. Németország azonban jelezte, hogy a tervezett tanfolyamok közül öt a hatályos rendelkezések szerint minden munkatárs számára kötelező (többek között a tűzvédelem, az elsősegély, a veszélyes árukkal kapcsolatos képzés és az előtéri biztonsági rendelkezések) ⁽⁴⁾, valamint egy minimálisan meghatározott létszámú munkavállalónak (kb. 70 fő) kiegészítő tanfolyamokat kell elvégeznie – a munkahelyen folytatott

⁽⁴⁾ Azoknak a munkatársaknak, akik közvetlenül a szállítmányok kezelésével foglalkoznak, rendelkezniük kell egy törvényi rendelkezések alapján elismert képesítési igazolással a szállítmányok kezelésére vonatkozóan; a repülőterek nyilvánosságtól elzárt területein foglalkoztatottnak el kell végezniük egy biztonsági képzést; a légi járműveken dolgozó munkatársaknak el kell végezniük egy, a raktár-ajtok kezelésére vonatkozó tanfolyamot; ezenkívül a munkatársaknak – tevékenység szerint – képesítéssel kell rendelkezniük a berendezések kezelésére és a járművek vezetésére.

⁽³⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat részletesebb leírást tartalmaz a képzési projektről.

mindenkori képzéseket is ideértve –, ilyenek a raktérajtók kezelésével kapcsolatos tanfolyamok, valamint az alkalmassági igazoláshoz kötött általános képzések. A megfelelően képzett személyek ezt követően rövid képzési egységek keretében átadhatnák ismereteiket kollégáiknak.

- (15) Németország közölte, hogy külső cégtől való megrendelés is lehetséges, és benyújtott egy erre vonatkozó költségelemzést.

b) Biztonsági alkalmazottak

- (16) A biztonsági alkalmazottak tevékenysége a személyeknek és a szállítmányoknak a zavartalan működés biztosítása érdekében történő ellenőrzésére terjed ki. A biztonsági alkalmazottak képzése csak általános képzési tartalmakat foglal magában:

- a) általános biztonsági képzés, így tűzvédelem, elsősegély és veszélyes árukkal kapcsolatos képzés;

- b) a biztonsági alkalmazottak számára törvényben előírt általános szakmai biztonsági képzés, így terroristaveszély elhárítása, belépés-ellenőrzés, ellenőrzés és átvizsgálás, a csomagok és szállítmányok biztonsága, fegyverek és biztonsági vonatkozású területek;

- c) egyéb általános szakmai képzés, amelyek a megfelelő alkalmassági igazolások megszerzését eredményezik, pl. előtérí vezetői engedély;

- d) egyéb általános szakmai biztonsági képzések, többek között a következő területeken: jog, fegyverekkel és robbanóanyagokkal kapcsolatos ismeretek, az ellenőrzési eljárások alapjai és a röntgenképek kiértékelése;

- e) néhány általános képzés, pl. minőségirányítás és eljárások (ISO/DIN 9001 szabvány).

- (17) A képzések megfelelnek a vonatkozó nemzeti és európai jogszabályoknak. A DHL valamennyi biztonsági alkalmazott számára átfogó képzést tervez a biztonsági vonatkozású kérdésekben, azonban ha az állami támogatás elmarad, ez a képzés a minimális mértékre, azaz az általános szakmai biztonsági képzésre korlátozódna. Azt is számításba vették itt, hogy az egyéb általánosan megtartott biztonsági képzéseket csak korlátozott számú munkatártnak kínálják, akik aztán ismereteiket továbbadnák a többi munkatártnak.

- (18) Németország adatai szerint alternatív megoldásként ebben az esetben is lehetséges a külső cégtől való megrendelés, amikor is az ehhez kapcsolódó költségek mintegy [(15–30 %)]-kal (*) a DHL személyzeti költségei alatt maradnának.

c) A középszintű vezetés képzése

- (19) A középszintű operatív vezetők képzése a logisztikai központ egészében alkalmazott munkatársakra irányul. A Bizottság értelmezésében ők először átesnek az előbb említett képzéseken, és csak ezt követően részesülnek részletesebb ismereteket nyújtó képzésben az általuk irányítandó területekhez kapcsolódóan. A képzés kiterjed olyan területekre is, mint amilyen a munkajog, a kommunikáció alapjai, személyzetirányítás, konfliktuskezelés, idegen nyelvek és csapatépítés.

2.2.2 DHL EAT

- (20) A DHL EAT tevékenységei főként a légi járművek karbantartására irányulnak, mielőtt repülésre bocsátják azokat. A képzések a DHL EAT-nél a következő tevékenységekre vonatkoznak, és összesen 165 foglalkoztatottra irányulnak:

2. táblázat

Foglalkozáscsoport	Létszám	Feladatok
CAT A tanúsítási engedéllyel rendelkező légijármű-szerelők	97	Egyszerű tervezett karbantartás („Line Maintenance”) és az egyszerű hibák elhárítása, az üzembe helyezési bizonyítvány kiállítása előtt
CAT B 1 tanúsítási engedéllyel rendelkező légijármű-technikusok/-szerelők	68	Karbantartási munkák, ideértve a légi jármű szerkezetén, a hajtóművön és az elektronikus rendszereken elvégzendő munkákat, az üzembe helyezési bizonyítvány kiállítása előtt

2.3 Elszámolható képzési költségek és a tervezett támogatás

- (21) Németország a bejelentéskor benyújtott egy áttekintést az elszámolható költségekről, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat is tartalmazott. A képzési projekt keretében az elszámolható összköltségek összege [(10–15)] millió EUR volt, a tervezett képzési támogatás összege pedig 7 753 307 EUR.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT

- (22) A hivatalos vizsgálati eljárást azért indították meg, mert a Bizottságban kételyek merültek fel arra vonatkozóan, hogy a képzési támogatás összegegyeztethető volt-e a közös piaccal.

(*) A szögletes zárójellel helyettesített adatokra szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

- (23) A Bizottság különösen azt vonta kétségbe, hogy a képzési projekt végrehajtásához ténylegesen szükség volt-e a támogatásra. A Bizottság utalt arra, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében egy képzési támogatás csak akkor tekinthető a közös piaccal összeegyeztethetőnek, ha az a kedvezményezett tevékenységéhez nem közvetlenül szükséges. Ezzel kapcsolatban a Bizottság utalt korábbi döntéshozatali gyakorlatára ⁽⁵⁾. A Bizottság okkal feltételezte, hogy a kedvezményezettnek a támogatás nélkül is legalább egy bizonyos mértékig hasonló képzést kellene kínálnia foglalkoztatottjai számára.
- (24) Egyrészt a DHL nyilvánvalóan jelentős beruházást hajtott végre a logisztikai központ esetében, és azt működésbe is akarta állítani. Németország megerősítette, hogy a belgiumi munkavállalók alapvetően nem voltak készek a németországi váltásra. A működés megkezdéséhez ezért a DHL-nek új munkatársakat kellett alkalmaznia.
- (25) Másrészt a logisztikai központ működésbe állításához szükségesnek tűnt egy bizonyos, nagyrészt szakmai jellegű képzés a munkatársak számára, amelynek a következő területekre kellett kiterjednie:
- a) **A kereskedelmi tevékenységhez szükséges, vállalat-specifikus ismeretek átadása:** bizonyos, a DHL-re szabott szállítási rendszerekre vonatkozó ismeretek.
 - b) **Bizonyos, a kereskedelmi tevékenységre vonatkozóan törvényben előírt képesítés megszerzése:** másként fogalmazva ez annyit tesz, hogy meghatározott számú munkatársnak ismernie kell a biztonsági szempontokat. Ezt törvény írja elő, és ehhez hivatalos képesítésre van szükség. Ez a követelmény arra vezethető vissza, hogy a DHL szolgáltatásai természetszerűleg jelentős biztonsági kockázatot rejtjenek magukban.
 - c) **A logisztikai központ működéséhez közvetlenül szükséges általános, szakmai képzés:** ez a II. előtéri kiszolgálók számára szóló tanfolyamokra vonatkozik, amelyek olyan képzési területeket érintenek, mint amilyen a légijármű-szállítás, a légi jármű jégmentesítése, az előtéri vezetői engedély, az anyagmozgatói engedély és az előtéri biztonság.
 - d) **Képzés a munkahelyen a légi szállítási forgószalag zökkenőmentes működésének biztosítása céljából:** e képzés keretében a képzés résztvevői megismerkednek a munkafolyamatokkal, aminek a légi szállítási ágazatban rendkívül nagy a jelentősége, mivel a légi járművek megrakodásának feszes ütemterv szerint kell történnie, és egyetlen hiba is hatalmas késéseket vonhat maga után.
- e) **Egyéb általános ismeretek átadása:** olyan ismeretek, amelyekre a b)–d) pont nem vonatkozik.
- (26) Harmadrészt a Bizottság kétségbe vonta, hogy a DHL képes lenne a helyi vagy az európai munkaerőpiacon az előbb említett képességekkel rendelkező munkaerőt toborozni a működtetéshez szükséges létszámban.
- (27) Negyedrészt a Bizottság kétségbe vonta, hogy a már szakképesítéssel rendelkező munkaerő alkalmazása megfelelő alternatívát kínálna az üzemen belüli képzéssel szemben. A Bizottság abból indult ki, hogy a DHL-nek legalább a vállalat-specifikus képzést és a biztonsági képzéseket mindenképpen biztosítani kell, mivel vállalat-specifikus szakképzést külső oktatók nem nyújthatnak, és a DHL-nek megfelelő biztonsági képzést kell igazolnia.
- (28) Ötödészt a Bizottság kétségbe vonta, hogy a DHL tényleg lemondhatna a képzési csomag egyes tanfolyamairól, ezenkívül a bejelentés szerint különösen a légi szállítmányokkal kapcsolatos földi műveleti tevékenységeket végző előtéri kiszolgálók számára előírás, hogy azoknak a személyeknek is végig kell járniuk a teljes képzést, akik már rendelkeznek megfelelő képesítésgazdáltsággal. Ezenkívül kérdésesnek tűnt, hogy elegendő lenne-e valóban csak korlátozott számú munkatársat kiképezni, mert ez hátrányosan érinthetné a zökkenőmentes működést. Emellett a DHL a teljes személyzetet már tudatosan a képzésre tekintettel alkalmazta, így nem lenne célszerű elhagyni a tervezett képzést, és olyan munkatársaknak fizetni, akik nem végzik el a feladatukat.
- (29) Hatodrészt a Bizottság kételkedett a DHL azon állításában, hogy a támogatás elmaradása esetén a tervezett képzések elkerülése céljából különböző szolgáltatásokkal külső vállalkozásokat bízna meg, mert egyfelől kiegészítő jelleggel ebben az esetben is szükség lett volna az a), b) és d) pont szerinti képzések némelyikére, másfelől pedig a DHL teljes beruházása a lipcse-hallei telephelyen éppen arra irányul, hogy az expressz csomagküldő szolgáltatással összefüggő valamennyi tevékenységet saját munkatársak végezzék, és – amint arra a Bizottság a német hatóságokkal folytatott megbeszélésekből következtetett – ezeket a szolgáltatásokat akár más, ugyanazon a repülőtérén működő versenytársainak kínálja.
- (30) Ezzel szemben a Bizottság – egy ponttól eltekintve – nem kételkedett abban, hogy a képzési költségeket alapvetően helyesen számították ki. A Bizottság egyedül azzal kapcsolatban fogalmazott meg aggályokat, hogy a képzés nagy részére a munkahelyen kerülné sor, és ezért ezeket a munkaórát a képzés résztvevői számára vélhetőleg képzési költség címén levonnák a bérből.

⁽⁵⁾ Lásd a 2007. április 4-i 2007/612/EK bizottsági határozatot, az antwerpeni General Motors Belgium, HL L 243., 2007.9.18., 71. o., és a 2006. július 4-i 2006/938/EK bizottsági határozatot, Ford Genk, HL L 366., 2006.12.21., 32. o.

4. NÉMETORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (31) Németország kifejti, hogy a bejelentett képzési támogatás eleget tesz az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 68/2001/EK bizottsági rendeletben ⁽⁶⁾ megfogalmazott valamennyi összeegyeztethetőségi követelménynek. Németország egyrészt kielégítő módon igazolta, hogy a munkahelyen folyó képzés ideje nem számít munkaórának.
- (32) Másrészt Németország vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó esetben jogosult lenne a szükségességi követelmény alkalmazására, mivel azzal megsértené az egyenlő bánásmód alapelvét. Ennek az újabb szempontnak nincs jogalapja, és ellentmond a vonatkozó közösségi jogi előírásoknak, illetve a Bizottság döntéshozatali gyakorlatának.
- (33) Németország kifejti, hogy a 68/2001/EK rendelet 11. preambulumbekzdése felsorolja azt a három kritériumot, amelyek alapján vizsgálható, hogy egy támogatás a szükséges minimumra korlátozódik-e; és e kritériumok a következők: a nyújtott képzés típusa, a vállalkozás mérete és földrajzi elhelyezkedése. E három kritérium alapján dönthető el, hogy a támogatási intézkedések rendelkeznek-e ösztönző hatással és arányosak-e. A képzési támogatásokról szóló közösségi keretrendszer ⁽⁷⁾ szerint az ösztönző hatást pusztán az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) vagy c) pontja szerint regionális támogatásra jogosult területen kívüli nagy vállalkozások számára nyújtott szakosított képzések támogatása esetén nem feltételezik. Mivel a bejelentett képzési projekt azonban több mint 80 %-ban általános képzésekből áll, és egy, az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti regionális támogatásra jogosult területen lévő vállalkozást érint, a képzési támogatás ösztönző hatása adott. Ezenkívül a bejelentett támogatás esetében nem lépték át a maximális támogatási intenzitásokat, így a képzési támogatás pozitív hatása arányban áll a verseny torzulásaival, és eleget tesz az arányosság követelményének.
- (34) Harmadrészt Németország hangsúlyozza, hogy a Bizottságot a bejelentési kötelezettséggel érintett projektek ellenőrzése esetében is kötik a 32. preambulumbekzdésben említett összeegyeztethetőségi követelmények. Németország kifejti, hogy a bejelentési kötelezettség alól mentesített támogatások és az 1 millió EUR küszöbértéket meghaladó, ezért bejelentési kötelezettséggel érintett támogatások tekintetében nem szabad eltérő összeegyeztethetőségi követelményeket alkalmazni; a bejelentési kötelezettséggel érintett projekteket nem szabad megszo-
- rítóbb módon ellenőrizni, mint a bejelentési kötelezettséggel nem érintetteket. Következésképpen egy képzési támogatás akkor összeegyeztethető a közös piaccal, ha eleget tesz a 68/2001/EK rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek. Németország véleménye szerint a Bizottság sokéves döntéshozatali gyakorlata – pl. a *Volvo Gent* ügyben ⁽⁸⁾ – ezt az értelmezést támasztja alá. Németország kifejezetten felhívja a figyelmet arra, hogy a Bizottságnak azt is figyelembe kell vennie, hogy a DHL képzési projektje megfelel a *Webasto*-határozatban ⁽⁹⁾ meghatározott feltételeknek.
- (35) Negyedrészt az eltérő vizsgálati követelmények alkalmazása sérti a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód alapelvét.
- (36) Ötödészt Németország kifejti, hogy a *Ford Genk* és *GM Antwerp* támogatási ügyekben hozott bizottsági határozatok nem megfelelő precedensek a szóban forgó ügy vonatkozásában, mivel más tényálláson alapulnak. Míg az előbb említett két esetben a képzési támogatás egy új modell bevezetésére, illetve a munkatársak továbbfoglalkoztatására szolgált, a DHL esetében a képzési támogatás az új munkatársak képzésére irányul egy újonnan épült logisztikai központ működéséhez. A DHL-projekt ezenkívül a következő pontokban tér el a két másik esettől: a DHL képzési intézkedései esetében több mint 80 %-ban általános képzésről van szó; a vállalkozás egy, az EK-Szerződés 87. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti regionális támogatásra jogosult területen található; a DHL új munkahelyeket akar létrehozni a logisztikai központ megépítésével; továbbá a légi szállítási ágazat az autóiparral szemben nem szenved kapacitásfellestől, hanem magas növekedési ráta jellemzi.
- (37) Hatodészt Németország kiegészítő információkat közöl az eljárás megindításáról szóló határozatban felvetett kérdésekben. Németország kifejti, hogy a vonatkozó jogszabályok minimumszabályokat állapítanak meg a képzettségi fokra vonatkozóan. Az egy vállalkozás által alkalmazandó megfelelően képzett munkavállalók minimális számáról azonban nem rendelkeznek. Ugyanakkor Németország feltünteti, hogy a logisztikai központ működésének megkezdéséhez hány munkatársra van szükség, és arra a következtetésre jut, hogy a pótlólagos munkatársak képzése meghaladta az üzem függvényében szükséges mértéket. Egy külső képzési tanácsadó Németország által benyújtott tanulmánya szerint a DHL a lipce-hallei telephelyen a logisztikai központ működését gond nélkül megkezdheti a bejelentett képzési projektben tervezettnél alacsonyabb létszámú képzett munkatárssal is.

⁽⁶⁾ HL L 10., 2001.1.13., 20. o.⁽⁷⁾ HL C 343., 1998.11.11., 10. o.⁽⁸⁾ A Bizottság 2008. március 11-i határozata a C 35/07 sz. állami támogatásról, *Volvo Cars Gent*. A Hivatalos Lapban még nem tették közé.⁽⁹⁾ A Bizottság 2006. május 16-i határozata az N 635/05 sz. állami támogatásról, *Webasto Portugal*, HL C 306., 2006. december 15., 12. o.

5. AZ ÉRINTETT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (38) A támogatás kedvezményezettje, a DHL is megküldte észrevételeit, amelyekben Németországhoz hasonlóan kifejti, hogy a Bizottság az összeegyeztethetőség vizsgálata során eltért a korábbi ügyekben követett általános döntéshozatali gyakorlatától. Ugyanakkor a bejelentett támogatás eleget tesz a 68/2001/EK rendeletben megfogalmazott valamennyi követelménynek. Ez a megközelítés sérti a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód alapelvét, amelynek alapján nem lenne szabad másként eljárni, mint ahogy azt a képzési támogatásokról szóló korábbi határozatokban tette, amelyekben a szükségszerűség kérdését nem vizsgálták részletekbe menően. Ezenkívül a Ford Genk és GM Antwerp támogatási ügyekben hozott határozatok nem tükröznék az általános döntéshozatali gyakorlatot, mivel ezek az ügyek másként épültek fel, és tényállásukat nem lehet a DHL Leipzig ügyre vetíteni. Ehelyett a DHL utal a Webasto számára képzési támogatás engedélyezéséről szóló bizottsági határozatban 2006 júniusában alapul vett követelményekre, amelyek alapján a DHL képzési projektjének is összeegyeztethetőnek kell lennie a közös piaccal. Végül a DHL megismétli, hogy a bejelentett képzési projekt esetében történő eltérő eljárás nem megengedhető hátrányos bánásmódot eredményezne a DHL-lel szemben.

- (39) A DHL továbbá kiegészítő információkat közöl az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatban felvetett kérdésekben. Egyrészt a vonatkozó nemzeti, európai és nemzetközi jogszabályok csak tartalmi követelményeket határoznak meg a munkatársak képzésére és szakképzésére vonatkozóan a légi szállítással és a légi járművekkel kapcsolatos tevékenységek terén, és nem rendelkeznek a munkatársak minimális létszámáról. Másrészt a tervezett képzések nem csak a jogszabályi követelmények teljesítésére szolgálnának, hanem meg is haladnának az előírt mértéket. Ezáltal a jogszabályi követelményeket meghaladó valamennyi intézkedés tekintetében alternatív megoldásokat lehetne megfontolni (pl. kiszervezés és külső cégektől történő megrendelés). Mivel ezek az alternatívák csak elméleti lehetőségek, a DHL nem készítettett olyan részletes költségelemzést, amely számba venné a mindenképpen szükséges kötelező és/vagy minimális képzés költségeit, egyúttal pedig kimutatná a külső cégtől történő megrendelés és/vagy a már képzett szakemberek alkalmazásának járulékos költségeit. A DHL az ágazatban szokásos képzési szintről sem rendelkezik információval.
- (40) A DHL egyik versenytársa, a UPS is megküldte észrevételeit, amelyben a vállalkozás a Bizottság álláspontjához csatlakozik. A UPS kifejti egyrészt, hogy a DHL Hub és a DHL EAT új munkatársainak alkalmazása esetében mindenképpen végre kell hajtani bizonyos képzési és bemutató intézkedéseket. A képzések tehát egy bizonyos mértékig szükségszerűek, és azokat a vállalkozásnak a támogatás nélkül is végre kellene hajtania.

- (41) Másrészt a UPS kifejti, hogy a vonatkozó nemzeti és európai jogszabályok arra kötelezik a DHL-t, hogy munkatársai – pl. a meghatalmazott ügynökök – számára minimális szintű képzést nyújtson. A polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló, 2002. december 16-i 2320/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ értelmében a meghatalmazott ügynököket a meghatalmazott hatóságnak (ebben az esetben a német légi közlekedési hivatalnak, a *Luftfahrt-Bundesamt*-nak) kell kijelölnie, felhatalmaznia és jóváhagynia. E célból a *Luftfahrt-Bundesamt* iránymutatásokat fogadott el, és kiadott egy mintatantervet, amely meghatározza az előírt képzéseket. A DHL EAT munkatársainak kötelező képzését a légi járművek és repülőtechnikai termékek, alkatrészecskék és berendezések folyamatos légi alkalmasságának biztosításáról és az ezzel összefüggő feladatokban részt vevő szervezetek és személyek jóváhagyásáról szóló, 2003. november 20-i 2042/2003/EK bizottsági rendelet⁽¹¹⁾ szabja meg. Harmadrészt a DHL az új munkahelyek létrehozásához regionális támogatásban részesült, így nem lehet abból kiindulni, hogy a DHL lemondana a képzési intézkedésekről, kevesebb munkavállalót alkalmazna, és ehelyett a külső cégektől történő megrendelés és a kiszervezés mellett döntene.

6. TÁMOGATÁSI JOGI ÉRTÉKELÉS

6.1 Az állami támogatás megléte

- (42) A Bizottság véleménye szerint az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatás, amelyet állami forrásokból származó támogatás formájában nyújtanak. Az intézkedés szelektív jellegű, mert a DHL-re korlátozódik. A szelektív támogatás magában rejtje a verseny torzulásának veszélyét, mert előnyben részesíti a DHL-t más, támogatási forrásokban nem részesülő versenytársakkal szemben. Végül megállapítható, hogy az expressz csomagküldő szolgáltatók piacán, ahol a DHL a vezető vállalkozások közé tartozik, intenzív kereskedelmet folytatnak a tagállamok között.
- (43) Németország a 68/2001/EK rendelet alapján kéri a támogatás engedélyezését.
- (44) A 68/2001/EK rendelet 5. cikke szerint az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség alóli mentesítés nem vonatkozik az olyan támogatásra, amelyet 1 millió EUR-t meghaladó összegben egy vállalkozás egyetlen képzési projektje kap. A Bizottság megállapítja, hogy a tervezett támogatás összege 7 753 307 EUR, amelyet egyetlen vállalkozásnak fizetnek ki, valamint a képzések egyetlen projektbe tartoznak. A Bizottság véleménye szerint ezért a tervezett támogatás a bejelentési kötelezettség hatálya alá esik, amelynek Németország nem tett eleget.

⁽¹⁰⁾ HL L 355., 2002.12.30., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 315., 2003.11.28., 1. o.

- (45) A 68/2001/EK rendelet 16. preambulumbekzdése megerősíti az 5. cikk alapjául szolgáló szándékot, és kifejti, hogy az ilyen támogatásokat nem lehet mentesíteni: „Indokolt, hogy a nagy összegű támogatásokról a Bizottság egyedi elbírálás alapján döntsön, azok hatályba lépése előtt.”

- (46) Egy olyan képzési támogatást tehát, amelyre nem vonatkozik a 68/2001/EK rendelet mentességi szabálya, a Bizottságnak korábbi határozataival⁽¹²⁾ összhangban egyedileg kell megítélnie⁽¹³⁾ az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján, mielőtt adott esetben engedélyezheti a támogatás végrehajtását. Az egyedi vizsgálat során ugyanakkor a Bizottság analóg módon a 68/2001/EK rendelet alapelveire támaszkodik. Ez különösen azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni, hogy az említett rendelet 4. cikkében meghatározott alaki mentességi feltételek teljesülnek-e, valamint hogy a támogatás jelentette ösztönzésre szükség van-e ahhoz, hogy a kedvezményezett végrehajtsa a képzéseket.

6.2 Összeegyeztethetőség a közös piaccal

- (47) A Bizottság már az eljárás megindításáról szóló határozatban vizsgálta, hogy a bejelentett projekt megfelel-e a 68/2001/EK rendelet 4. cikke szerinti mentességi feltételeknek.
- (48) Egyrészt megállapítható, hogy a megadott támogatási intenzitás nem haladja meg a 68/2001/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében a szakosított képzésekre meghatározott 35 %-os ([...] 35 %-a = [(kb. 5–25 %)]), illetve az említett cikk (3) bekezdésében az általános képzésekre meghatározott 60 %-os támogatási felső határt ([...] 60 %-a = [(kb. 75–95 %)]). Mivel a projektekre az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti regionális támogatásra jogosult területen kerül sor, Németország a 25 %-os és 50 %-os felső határt 10 százalékponttal növelheti.
- (49) Másrészt az intézkedés elszámolható költségei összhangban állnak a 68/2001/EK rendelet 4. cikkének (7) bekezdésével. A vizsgálat megerősítette, hogy a képzésben részt vevők elszámolható költségei nyilvánva-

lóan az egyéb elszámolható költségek teljes összegére korlátozódnak. Németország igazolta, hogy bár a képzés nagy része a munkahelyen folyik, munkaóra nem keletkezik.

6.3 A támogatás szükségessége

- (50) Az eljárás megindításáról szóló határozat fő érve az volt, hogy egy képzés csak akkor nyilvánítható az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőnek, ha az a kedvezményezett tevékenységéhez nem közvetlenül szükséges. A Bizottság megállapította, hogy a támogatás szükségessége általános összeegyeztethetőségi követelmény, és a következő következtetésre jutott: ha a támogatás nem eredményezi több intézkedés végrehajtását, mint amennyire pusztán a piaci erőket figyelembe véve sor kerülne, akkor nem várható, hogy a támogatásnak pozitív, a kereskedelem torzulásait kiigazító hatásai lesznek, így az nem engedélyezhető. Ha a vállalkozás a támogatott intézkedéseket mindenképpen, különösen tehát támogatás nélkül is végrehajtotta volna, az érintett képzési támogatás esetében nem lehet abból kiindulni, hogy az az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a gazdasági fejlődés „előmozdítására” szolgál, illetve a 68/2001/EK rendelet 10. preambulumbekzdése szerint hozzájárul a piaci hiányosság kiigazításához, ami arra vezet, hogy a vállalkozások általában a szükségesnél kevesebbet fektetnek be munkavállalóik képzésébe⁽¹⁴⁾. Ez nem érinti a 68/2001/EK rendelet szerinti a bejelentési kötelezettség alól mentesített támogatásokat, amelyek esetében elsődlegesen abból indulnak ki, hogy a gazdasági fejlődés előmozdítását szolgálják.
- (51) Az, hogy a Bizottság az ösztönző hatás meglétét vizsgálja, és a törvényben előírt képzések esetében ezt tagadja, Németország véleménye szerint egy új megközelítést jelent, amely nem áll összhangban a közösségi előírásokkal, önkényesen eltér az eddigi döntéshozatali gyakorlattól, és a képzési támogatások regionális politikai célokból történő nyújtását lehetetlenné teszi. A Bizottság az alábbi okokból nem tud egyetérteni ezekkel az érvekkel:

⁽¹⁴⁾ A képzési támogatások vonatkozásában a 68/2001/EK rendelet 10. preambulumbekzdése így szól: „A képzés rendszerint jótékony külső hatást gyakorol a társadalom egészére, minthogy növeli a szakképzett munkaerő-tartalékot, amelyből más vállalatok is meríthetnek, erősíti a Közösség iparának versenyképességét, és fontos szerepet játszik a foglalkoztatási stratégiában. Tekintettel arra, hogy a Közösségben a vállalkozások általában a szükségesnél kevesebbet fektetnek be munkavállalóik képzésébe, az állami támogatás hozzájárulhat e piaci hiányosság kiigazításához, következtetésképpen bizonyos feltételek mellett összeegyeztethetőnek tekinthető a közös piaccal, és ezért mentesíthető az előzetes bejelentési kötelezettség alól.” Ezt kiegészíti a 11. preambulumbekzdés azzal a megállapítással, hogy biztosítani kell, hogy „az állami támogatás a – pusztán piaci erők által teljesíthetetlen – közösségi cél eléréséhez szükséges minimumra korlátozódjék [...]”.

⁽¹²⁾ Lásd a *Ford Genk* ügyben hozott bizottsági határozatot; a *General Motors Belgium* ügyben hozott bizottsági határozatot; az *Auto-Europa Portugal* ügyben hozott bizottsági határozatot; a *Volvo Cars Gent* ügyben hozott bizottsági határozatot.

⁽¹³⁾ A 68/2001/EK rendelet 16. preambulumbekzdése rendelkezik így.

- (52) Elsőként emlékeztetni kell arra, hogy a képzési támogatásokat meg kell vizsgálni a 68/2001/EK rendelet alapján, amelynek 4. preambulumbekkezdése a következőképpen rendelkezik: „Ez a rendelet nem érinti a tagállamok képzési támogatások bejelentésére vonatkozó lehetőségét. Az ilyen bejelentéseket a Bizottság különösen az e rendeletben foglalt kritériumok figyelembevételével, illetve az alkalmazandó közösségi iránymutatásokkal és keretrendszerekkel összhangban értékeli, amennyiben vannak ilyen iránymutatások és keretrendszerek.”
- (53) Ezenkívül a 16. preambulumbekkezdés megerősíti: „Indokolt, hogy a nagy összegű támogatásokról a Bizottság egyedi elbírálás alapján döntsön, azok hatályba lépése előtt. Ennek megfelelően az egy meghatározott összeget meghaladó támogatásokat, amelynek a felső határát 1 000 000 EUR-ban kell megállapítani, ki kell zárni az e rendelet alapján történő mentesítésből, és azok továbbra is a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelmények hatálya alá tartoznak.”
- (54) Végül a 4. preambulumbekkezdés kimondja: „E rendelet hatályba lépésének napjától a képzési támogatásokról szóló keretrendszert hatályon kívül kell helyezni, mert annak tartalma helyébe ez a rendelet lép.”
- (55) Mivel a tervezett támogatás meghaladja az 1 millió EUR-t, nem kétséges, hogy be kell jelenteni, és a Bizottságnak engedélyeznie kell. Emellett az is bizonyos, hogy egy ilyen támogatásnak alapvetően eleget kell tennie a 68/2001/EK rendelet 4. cikkében meghatározott mentesítési feltételeknek.
- (56) Németország megkérdőjelezi azonban, hogy a Bizottság ezen túlmenően jogosult-e vizsgálni a támogatás ösztönző hatását. A Bizottság véleménye szerint az állami támogatás koncepciója és különösen a szükségeségi követelmény azt foglalja magában, hogy a támogatás ösztönző hatással bír a kedvezményezettre. Nem szolgálhatja a közérdeket, ha az állam olyan intézkedéseket (pl. képzéseket) támogat, amelyeket a kedvezményezett egyébként is végrehajtott volna. A 68/2001/EK rendelettel, az „Állami támogatások” című cselekvési tervvel és a támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségét meghatározó követelményekkel kapcsolatos joggyakorlattal összhangban a Bizottság legutóbbi határozatai (*Ford Genk*, *GM Antwerp*) esetében célzottan vizsgálta az érintett képzési támogatások ösztönző hatását is.
- (57) Álláspontjának alátámasztása céljából Németország egyrészt kifejti, hogy a bejelentési kötelezettséggel érintett támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségét a rendeletben meghatározott követelmények alapján kell vizsgálni, és ebben az összefüggésben idézi a 68/2001/EK rendelet 4. preambulumbekkezdését, amely szerint a támogatásokat „a Bizottság különösen az e rendeletben foglalt kritériumok figyelembevételével [...] értékeli”. Németország ezzel kapcsolatban figyelmen kívül hagyja, hogy a „különösen” kifejezés éppen azt jelenti, hogy az egyedi vizsgálat nem korlátozódik a 68/2001/EK rendeletben előírt támogatási jogi értékelésre. Mivel a 16. preambulumbekkezdés kifejezetten utal arra, hogy a megfelelő támogatásokat továbbra is külön kell vizsgálni, nem kérdéses, hogy ez a vizsgálat nem korlátozódik az említett rendeletben meghatározott kritériumokra, és közvetlenül az EK-Szerződés 87. cikke alapján kell lefolytania.
- (58) Másrészt Németország kifejti, hogy a 68/2001/EK rendeletet a képzési támogatásokról szóló 1998. évi közösségi keretrendszer figyelembevételével kell értelmezni, amelyet az említett rendelet hatálybalépése előtt alkalmaztak, és amely meghatározta azokat a követelményeket, amelyek alapján magas támogatások esetén az ösztönző hatás meglétét vizsgálták. A közösségi keretrendszer alapján különösen akkor feltételeztek ösztönző hatást, ha egy, az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) vagy c) pontja szerinti regionális támogatásra jogosult területen képzési projektet hajtottak végre. A Bizottság ezt a gondolatmenetet nem fogadhatja el, hiszen a 68/2001/EK rendelet 4. preambulumbekkezdése nem hagy kétséget afelől, hogy e rendelet hatálybalépésével a képzési támogatásokról szóló közösségi keretrendszer hatályát veszítette. A Bizottság szándéka arra irányult, hogy a 68/2001/EK rendelettel felváltsa a közösségi keretrendszert, és az említett rendeletnek ez is volt a hatása. Ez egyrészt más nyelvi változatokból válik világossá, amelyekben a 68/2001/EK rendelet 4. preambulumbekkezdése egyértelműen úgy fogalmaz, hogy a közösségi keretrendszert „hatályon kívül kell helyezni, mert annak tartalma helyébe ez a rendelet lép”. Másrészt korábbi bizottsági határozatok is kifejezetten ezt állapítják meg ⁽¹⁵⁾. Ezenkívül az említett rendelet nem veszi a közösségi keretrendszerből azt a jogi vélelmet, hogy adott az ösztönző hatás, inkább teljesen tudatosan általános formában állapítja meg, hogy a képzési támogatások bizonyos feltételek mellett a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők ⁽¹⁶⁾. Ha azonban egy vállalkozás mindenképpen, tehát különösen a támogatás nélkül is végrehajtotta volna a támogatott intézkedést, akkor ennek a támogatásnak nincs ösztönző hatása.
- (59) Harmadrészt Németország és különösen a kedvezményezett kifejti, hogy egy támogatás szükségességének az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján történő további vizsgálata azt jelentené, hogy a teljes 68/2001/EK rendelet ellentmond a Szerződés ezen rendelkezésének. Itt nyilvánvalóan azt feltételezik, hogy a támogatás szükségességének vizsgálatára nem kerül sor. A Bizottság ezt az érvelést sem tudja elfogadni, mert az nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyja, hogy az említett rendelet követelményeinek eleget tevő, 1 millió EUR alatti támogatások esetén abból indulnak ki, hogy a szükségességi követelmény is teljesül.

⁽¹⁵⁾ Lásd pl. a *Sabena*-ügyben 2001. július 18-án hozott 2001/698/EK bizottsági határozatot, HL L 249., 2001.9.19., 21. o., amelynek 28. preambulumbekkezdése így szól: „... Ezt a keretrendszert azóta felváltotta az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 68/2001/EK bizottsági rendelet.”

⁽¹⁶⁾ Az 50. preambulumbekkezdés részletesebben kitér a 68/2001/EK rendeletnek az ösztönző hatással kapcsolatos megállapításaira.

(60) Negyedrészt Németország azt állítja, hogy a Bizottság eltér a korábbi ügyekben követett eljárásától, amelyek során nem vizsgálta, hogy van-e ösztönző hatás. Ez nem felel meg a valóságnak. A Bizottság ugyanakkor kifejtette, hogy eljárását a finomított gazdasági szemléletmód alapján módosította. Erre a módosításra a *Ford Genk* és a *GM Antwerp* támogatási ügy részletes vizsgálata keretében került sort, amikor is kifejezett utalás történt az új megközelítésre. Azonban Németország kifejti, hogy a Bizottság eljárása nem koherens, mivel a hivatalos vizsgálati eljárásnak a *Ford Genk* ügyben történt megindítását követően legalább két esetben, mégpedig a *BMW Österreich* (N 304/2005) ⁽¹⁷⁾ és a *Webasto*- (N 653/2005) ügyben megfelelő vizsgálat nélkül, illetve más vizsgálat alapján hozta meg határozatát. A Bizottság azonban utal arra, hogy ezek a határozatok részletes vizsgálat nélkül és azt megelőzően születtek, hogy a fent említett két részletes vizsgálat – amelyek esetében a Bizottság áttért egy differenciáltabb megközelítésre – közül az első lezárult. Vitathatatlan, hogy a Bizottság – ha erre elegendő oka van – finomíthatja és módosíthatja vizsgálati módszerét. Ez így volt a *Ford Genk* és a *GM Antwerp* ügyben, de nem ez volt a helyzet a korábbi támogatási ügyekben. Következésképpen a Bizottság a *Ford Genk* támogatási ügy végleges határozatának meghozatala előtt továbbra is támaszkodhatott régi döntéshozatali gyakorlatára.

(61) Ötödészt Németország és a kedvezményezett vitatja, hogy a Bizottság hivatkozhatna a *Ford Genk* és a *GM Antwerp* támogatási ügyre, mert azok a DHL ügyétől eltérő tényálláson alapulnak. A Bizottságnak sokkal inkább a *Webasto* támogatási ügyben hozott határozatra kellett volna támaszkodnia. Semmiképpen sem lehet azzal érvelni, hogy a DHL-nek nyújtott támogatást másként kell kezelni azért, mert a másik két esettől eltérően nem az autóparrára vonatkozik. A *Webasto* támogatási ügyben hozott határozatban – amelyre Németország és a kedvezményezett hivatkozik – is az autóparráról van szó. Az egyetlen különbség valószínűleg abban rejlik, hogy az első két esetben már meglévő termelőegységek szerepeltek, míg a DHL és a *Webasto* újonnan épített üzemeket érint. A Bizottság nem tudja elfogadni, hogy míg az első két esetben egyértelműen működési támogatásnak számít minden olyan intézkedéshez nyújtott támogatás, amelyet egyébként is végrehajtottak volna, addig egy újonnan épült üzemből egy olyan képzés esetében, amelyet egyébként is végrehajtottak volna, ne legyen szó működési támogatásról. Ebben az esetben is olyan intézkedésekhez kap a vállalkozás támogatást, amelyeket mindenképpen végre kellene hajtania.

(62) Ezenkívül egy újonnan épült üzem esetében azokat a képzéseket, amelyeket egyébként is végrehajtottak volna,

nem lehet olyan megfontolásokkal indokolni, amelyek a regionális támogatás nyújtásához szolgálnak alapul, mivel a regionális hátrányokat regionális beruházási támogatásokkal és nem képzési támogatásokkal kell kiegyenlíteni. Ezzel kapcsolatban Németország kifejti, hogy a szükséges és átfogó képzés állami támogatásának lehetősége jelentős szerepet játszott a DHL-nek a telephely áthelyezésével kapcsolatos végleges döntésében. A Bizottság azonban megállapítja, hogy az Európai Unióban megszokott, hogy a telephellyel, a telephely áthelyezésével kapcsolatos döntések során a vállalkozások igyekeznek csökkenteni költségeiket, és növelni a rentabilitást. A termelés áthelyezését tervező vállalkozások gyakran több, különböző tagállamokban fekvő, egymással versengő telephelyet is mérlegelnek. A telephelyről szóló döntés végül nemcsak a várható működési költségektől (ideértve a megfelelő képzettséggel gyakran nem rendelkező új munkaerő képzésének költségeit is) és egyéb gazdasági előnyöktől és hátrányoktól (pl. az üzemidőre vonatkozó helyi előírások) függ, hanem bizonyos mértékig attól a lehetőségtől is, hogy igénybe lehet-e venni állami támogatást (azaz regionális támogatást). A Bizottság nem tudja elfogadni az előbb említett érvet, mivel a regionális beruházási támogatásokkal ellentétben a képzési támogatások célja nem az, hogy befolyásolják a telephellyel kapcsolatos döntést, hanem az, hogy a kiegyenlítés a Közösségben a nem kielégítő képzési beruházásokat. Valamely regionális támogatásra jogosult terület alacsonyabb képzettségi szintje regionális probléma, amelyet regionális beruházási támogatással kell kezelni.

(63) A benyújtott információk alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy DHL-nek mindenképpen, a támogatás nélkül is meg kellene valósítania a munkavállalói számára a képzések nagy részét. Ez lényegében két megállapításból következik, amelyek az alábbiakban részletesebben kifejtésre kerülnek. Egyrészt a munkatársak képzésére szükség van a logisztikai központ működésének megkezdéséhez, másrészt pedig a képzési intézkedések nagy részét törvény írja elő.

a) A működéshez szükséges képzések

(64) A képzés szükségességével kapcsolatban megállapítható, hogy a DHL lipcse-hallei (Németország) telephelyre történő áthelyezése egy új vállalkozás alapításához hasonló hatásokkal bír annyiban, hogy a működés megkezdéséhez a DHL-nek új munkavállalókat kell alkalmaznia. A működési követelményeknek láthatóan háromféleképpen lehet eleget tenni: a DHL alkalmazhat új munkatársakat, akiket a vállalkozásnak képzésben kell részesítenie; a DHL alkalmazhat már képzett munkaerőt; vagy – amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő munkaerő – a DHL bizonyos szolgáltatásokat kiadhat alvállalkozóknak.

⁽¹⁷⁾ HL C 87., 2006.4.11., 4. o.

(65) Egyrészt Németország nem nyújtott be kiegészítő információt, hogy tisztázza a Bizottságnak a DHL lehetőségeivel kapcsolatos kétségeit a megfelelően képzett munkaerőnek az új telephelyen történő alkalmazását illetően. Németország inkább azt igazolta, hogy a brüsszeli – a DHL korábbi telephelye itt volt – munkatársak alapvetően nem voltak készek egy németországi váltásra. Másrészt a DHL nem igazolta, hogy képes lenne a működéshez szükséges létszámú, már képzett munkaerőt a helyi vagy az európai munkaerőpiacon toborozni. A helyi munkaerőpiacon nyilvánvalóan nem állnak rendelkezésre megfelelően képzett munkavállalók, és láthatólag az európai légi szállítási piacon is viszonylag nehéz megfelelő szakképzettségű munkaerőt találni.

(66) Másrészt Németország nem támasztotta alá meggyőzően a DHL azon érvét, hogy a támogatás nélkül több szolgáltatást helyi vállalkozásoktól kell megrendelni, és így elmaradhatnak a tervezett képzések. Németország emellett nem igazolta, hogy a lipcsei repülőtérén megfelelő szolgáltatók állnak rendelkezésre. Mivel azonban egyrészt a külső cégektől történő megrendelés esetén is szükség lenne egyes képzésekre, másrészt pedig a DHL teljes beruházása arra irányult a lipcse-hallei telephelyen, hogy az expressz csomagszállítás valamennyi szolgáltatását saját munkatársak végezzék, és ezeket a szolgáltatásokat akár más, ugyanezen a repülőtérén működő versenytársaknak is felkínálják, a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a külső cégektől való megrendelés nem illik a vállalkozás terveibe, és járulékos költségeket okozna.

(67) Ezenkívül Németország kifejti, hogy a DHL az EK-Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése szerinti regionális támogatásra jogosult területen új munkahelyeket teremt, ezért a belgiumi gépjárműgyártó esetétől eltérően nem egyszerűen csak működési támogatásról van szó, hanem egy újonnan épített üzem támogatásáról, amelynek nem áll a rendelkezésére képzett munkaerő. A Bizottságnak vissza kell utasítania ezt az érvet, mivel a DHL-nek mindenképpen és az új telephely helyétől függetlenül végre kellett volna hajtania a képzéseket a Brüsszelen kívüli új üzem esetében.

b) A törvényben előírt képzések

(68) A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a legtöbb képzést a nemzeti, illetve az európai jog írja elő. Mivel a DHL által nyújtott szolgáltatások természetesen fokozott biztonsági kockázatot rejtnek magukban, a vonatkozó jogszabályok alapján bizonyos minimumszabályok és biztonsági követelmények vonatkoznak a szállítmányok kezelésére, valamint a légi járművek átvizsgálására és műszaki ellenőrzésére.

A DHL EAT szerelői és technikusai

(69) Ez vonatkozik az indulás előtti biztonsági ellenőrzés (*preflight check*) és a földi ellenőrzés (*ramp check*) területén is a képzésekre, amelyekre a DHL EAT szerelői és technikusai esetében van szükség. A 2042/2003/EK rendelet értelmében a légi járművek karbantartásában részt vevő munkatársaknak engedéllyel kell rendelkezniük üzembe helyezési bizonyítvány kiállítására. Ezen engedély feltételeit az említett rendelet határozza meg, és azok a megfelelő képzések mértékére és tartalmára vonatkoznak.

(70) A tervezett képzések megfelelnek az említett törvényi előírásoknak, és két foglalkozáscsoportot érintenek: tanúsítási engedéllyel (CAT A) rendelkező légijármű-szerelők és tanúsítási engedéllyel (CAT B1) rendelkező légijármű-technikusok/-szerelők. Az e két foglalkozáscsoportot érintő képzések a következő modulokat tartalmazzák:

- a) angolnyelv-tanfolyamok (ideértve az angol műszaki nyelvet is);
- b) alapvető műszaki, pl. elektrotechnikai, elektronikai és aerodinamikai ismeretek;
- c) a megszerzett alapvető műszaki ismeretek gyakorlati alkalmazása;
- d) továbbképzések a CAT B1 számára.

(71) A DHL EAT valamennyi képzését munkahelyi képzési napok egészítik ki, amelyek egyértelműen meghaladják az elméleti képzési részre jutó munkanapok számát.

(72) Németország tisztában van azzal, hogy a megfelelő engedéllyel rendelkező, megfelelően képzett szakszemélyzet nélkül a DHL nem kezdheti meg működését. Mivel valamennyi tervezett képzést a 68/2001/EK rendelet írja elő, a német hatóságok elismerik, hogy a DHL nem érhet el megtakarításokat a képzések terén. A német hatóságok ugyanakkor kifejtik, hogy a DHL a támogatás nélkül semmiféle képzést nem hajtana végre, hanem a versenytársak azon munkavállalóit keresné meg, akik már rendelkeznek a szükséges engedéllyekkel, vagy külső cégektől való megrendelés mellett döntene.

(73) A Németország által benyújtott költségelemzés szerint a külső cégektől történő megrendelés költségei alacsonyabbak, mint a képzések költségeit is tartalmazó személyi költségek (mégpedig mintegy [(5–20 %)]-kal CAT A esetében, és mintegy [(10–30 %)]-kal a CAT B1 esetében). Németország azonban nem bizonyította, hogy egyáltalán léteznek megfelelő szolgáltatók, illetve rendelkezésre állnak.

(74) A versenytársak már képzett munkatársainak alkalmazásával kapcsolatban megállapítható, hogy Németország nem bizonyította, hogy az európai munkaerőpiacon képzett és szakképzett munkaerő áll rendelkezésre, amely kész a lipcse-hallei telephelyre történő váltásra. Németország maga is elismerte, hogy az európai légi közlekedési munkaerőpiacról hiányoznak a képzett és szakképzett szerelők és technikusok.

(75) Németország továbbá benyújtott egy költségelemzést az angolnyelv-tanfolyamokhoz, amelyeket a DHL EAT a szerelők és technikusok számára tervezett. Németország kifejti, hogy ezek általános képzések, amelyek meghaladják az előírt képzéseket. Ezért Németország e tanfolyamok elszámolható költségeit [(0,5–1)] millió EUR-ra becsülte. A Bizottság azonban egyrészt megállapítja, hogy ezeken a tanfolyamokon az angol műszaki nyelvet oktatják. Másrészt a Bizottság megjegyzi, hogy a légi járművek műszaki ellenőrzésének gyakorlata egész Európában egységesítve van, ezért a DHL EAT szerelőinek és technikusainak ismerniük kell az angol műszaki nyelvet. Ezenkívül ezek az angol műszaki nyelvet oktató tanfolyamok a Bizottság értelmezésében a standardizált, előírt képzési programba tartoznak. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a DHL-nek a támogatás nélkül is mindenképpen biztosítania kellene az angol műszaki nyelvet oktató tanfolyamokat.

(76) E megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az említett képzések mind törvényileg kötelezőek, mind pedig a DHL EAT zökkenőmentes működéséhez szükségesek, ezért azokat a vállalkozás mindenképpen, tehát a támogatás nélkül is végrehajtáná. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a DHL EAT szerelőinek és technikusainak képzési költségei nem elszámolhatóak.

A légi szállítmányokkal kapcsolatos földi művelési tevékenységeket végző előtéri kiszolgálók (II. előtéri kiszolgálók)

(77) A II. előtéri kiszolgálók feladatai a következők: a földi kiszolgáló felszerelések kezelése és vezetése; a légi járművek be- és kirakodása, a repülési okmányok átadása; jelentések készítése és a pilótákkal és a repülőtéri hatóságokkal való kommunikáció. A bejelentett projekt keretében 210 II. előtéri kiszolgálót képeznének ki, amihez [(2–3)] millió EUR összegű elszámolható költséget szabnak meg.

(78) A német jogszabályok szerint csak akkor lehet II. előtéri kiszolgálókat alkalmazni az előtérben, ha képzésben részesültek a földi kiszolgáló felszerelések kezelése (*Arbeitsschutzgesetz* – a német munkavédelmi törvény) és a biztonság (BGV C 10 FBO) terén, és anyagmozgatói

engedéllyel (BGG 925 – *Nem kötött pályás anyagmozgató eszközök vezetőinek képzése és megbízása*) rendelkeznek. Továbbá képzettséggel kell rendelkezniük a veszélyes áruk és azokhoz kapcsolódó kockázatok kezelése terén (*Gefahrstoffverordnung* – a veszélyes anyagokról szóló német rendelet). Végül a II. előtéri kiszolgálókkal szemben egy veszélyes árukkal kapcsolatos képzés elvégzése is követelmény, az IATA veszélyes árukkal kapcsolatos előírásainak megfelelően.

(79) A 77. és 78. preambulumbekzdés magyarázataiból kitűnik, hogy a bejelentett projekt keretében tervezett képzések nagy részét törvény írja elő: ilyenek a légi járművek rendezéséhez szükséges készülékek kezelése, a jégmentesítés (alaptanfolyam), jégmentesítés (továbbképzés), az előtéri vezetői engedély, az előtéri munka és előtéri rendelkezések; a tűzvédelmi képzés; a raktérajtók kezelése; az elsősegély, az anyagmozgatói engedély, az IATA PK 7/8, a földi kiszolgáló felszerelések, az előtéri munka veszélyei, az előtéri biztonsági rendelkezések, a repülőtéri biztonsági rendelkezések. A szállítókonténerek felépítésével megismertető *ULD-Build-up*-tanfolyam különösen a DHL-konténerek kezelésére vonatkozik.

(80) Csak a „G25/41 Munkaegészségügyi vizsgálat” (az összesen 240 képzési órából 4), a „DIN EN 9001:2000 Minőség és eljárások” és a „DIN EN 14001 Környezetgazdálkodás és szervezeti struktúra” (az összesen 240 képzési órából 8) tanfolyam nincs törvényben előírva. Mivel azonban Németország hangsúlyozta, hogy a DHL a logisztikai központ működésével kapcsolatos valamennyi szolgáltatást maga akarja elvégezni, és ezeket még a lipcse-hallei repülőtérén működő versenytársainak is kínálni akarja, azonban Németország nem igazolta, hogy a DHL ezeket a tanfolyamokat a támogatás nélkül nem biztosítaná, ezek a kurzusok nyilvánvalóan a DHL foglalkoztatottjainak szánt képzési csomagba tartoznak, amely a logisztikai központ működésének zökkenőmentes megkezdésének biztosításához szükséges. Ez a logisztikai központ – a hongkongi (Kína) és a wilmingtoni (USA) mellett – a DHL világszerte legfontosabb logisztikai központja. Ezért különösen a „Munkaegészségügyi vizsgálat” tanfolyam tűnik elengedhetetlennek, hiszen ennek keretében arra oktatják a személyzetet, hogy felismerje, ha valamelyik munkatárs veszélyt jelent a munkakörnyezetre, hiszen a DHL zökkenőmentes működésének előfeltétele az előre nem látott zavarok elkerülése és megszüntetése. Ezenkívül a rendelkezésre álló információk alapján azok a II. előtéri kiszolgálók, akik elvégeztek egy ilyen képzést, arra is képesek, hogy értékeljék a jövőbeli munkatársak általános szakmai alkalmaságát. A 25. preambulumbekzdésben található értékelési kerettel összhangban a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy bár törvény nem írja elő a képzéseket, a logisztikai központ zökkenőmentes működéséhez

azonban szükségesek, ezért azokat a DHL mindenképpen végrehajtáná. A minőségi előírásokra vonatkozó tanfolyamot ugyan szintén nem írja elő törvény, azonban a Deutsche Post vezetősége ezt valamennyi DHL-telephely számára kötelezővé tette. A DHL bejelentette, hogy a DIN EN 9001 szerinti képesítésre tekintettel valamennyi DHL-munkatárs célzott képzésben részesül⁽¹⁸⁾. Ezenkívül utaltak arra, hogy 2008 júliusától a DIN EN 14001 szerinti képesítés lép életbe⁽¹⁹⁾. Következésképpen az ezen határozat tárgyát képező képzések egyértelműen szükségesek a vállalkozás üzleti stratégiájában megcélzott előírások teljesítéséhez, ezért azokat támogatás nélkül is végrehajtották volna. Ezenkívül a DHL leányvállalatai azt hirdetik, hogy szolgáltatásaik – amint ezt a megfelelő DIN-tanúsítványok igazolják – eleget tesznek a legszigorúbb előírásoknak, így a DHL vezető szolgáltatóként nyilvánvalóan képes ezeket a költségeket árstratégiája keretében számításba venni. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a DHL az említett képzéseket támogatás nélkül is végrehajtotta volna.

- (81) E megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a II. előtéri kiszolgálók számára nyújtott képzések némelyikét törvény írja elő, a többi azonban a vállalkozás minőségi stratégiájának része, így kivétel nélkül valamennyi intézkedés szükséges a logisztikai központ zökkenőmentes működéséhez, és azokat a vállalkozás mindenképpen, tehát a támogatás nélkül is végrehajtáná. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a II. előtéri kiszolgálók képzési költségei nem számolhatók el.

Biztonsági alkalmazottak

- (82) Ezt a területet a 2320/2002/EK rendelet szabályozza. A német légi biztonsági törvény (*Luftverkehrsgesetz*) 8–9. §-a szerint a repülőtér-üzemeltetők és a légi fuvarozók kötelesek képzést biztosítani biztonsági személyzetük és minden más munkatársuk számára.

rendelet végrehajtása céljából a légiközlekedés-védelmi ellenőrző erők számára a személyi és áruellenőrzésekhez elő vannak írva. Az IATA PK 7/8 képzési modul szintén az IATA veszélyes árukkal kapcsolatos előírásai alapján van meghatározva, amelyeket az NfL II-36/05 ültetett át a német jogba. A német munkavédelmi törvény értelmében az elsősegély-tanfolyam és a tűzvédelmi ismeretek is a kötelező képzés keretébe tartoznak.

- (84) Csak az előtéri vezetői engedély megszerzésére irányuló és a minőségirányítási tanfolyamot (az összesen több mint 300 képzési órából 8–8 óra) kínálja nyilvánvalóan kiegészítő jelleggel, azaz ezeket nem törvény írja elő. Mivel azonban Németország hangsúlyozta, hogy a DHL a logisztikai központ működésével kapcsolatos valamennyi szolgáltatást maga kívánja nyújtani, és nem bízottatott, hogy a DHL ezeket a tanfolyamokat a támogatás nélkül nem biztosítaná, a Bizottság úgy véli, hogy ezek a teljes képzési csomagba tartoznak. A biztonsági alkalmazottak számára tervezett DIN EN 9001:2000 és DIN EN 14001 tanfolyamok is megfelelnek a Deutsche Post szokásos üzleti gyakorlatának, és így a DHL valamennyi foglalkoztatottja számára elengedhetetlen (lásd a 80. preambulumbekendést). Az előtéri vezetői engedély megszerzésére irányuló tanfolyam szintén elengedhetetlennek tűnik a biztonsági alkalmazottak számára, mivel nekik bármikor be kell tudniuk lépni a gurulópályákra és az előtérbe. Célszerűtlen lenne a logisztikai központ zökkenőmentes működését pusztán azért veszélyeztetni, mert egy biztonsági alkalmazott nem léphet be az előtérbe (amint a 90. és azt követő preambulumbekendésekből kiderül, ebben az esetben ugyanakkor lehetőség van arra, hogy a képzést meghatározott számú személyre korlátozzák). A 25. preambulumbekendésben található értékelési kerettel összhangban a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy bár törvény nem írja elő a képzéseket, a logisztikai központ zökkenőmentes működéséhez azonban szükségesek, ezért azokat a DHL mindenképpen végrehajtáná. Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy e két tanfolyamról akkor sem lehetne lemondani, ha a támogatás elmaradna.

- (83) A DHL által a biztonsági alkalmazottak számára tervezett tanfolyamok nagyrészt mind tartalmilag, mind a képzési órák száma tekintetében megfelelnek azoknak a képzéseknek, amelyek a mintatanterv szerint a 2320/2002/EK

- (85) Mivel a 83. és 84. preambulumbekendésben említett képzési tanfolyamok a biztonsági alkalmazottak számára vannak előírva, a Bizottság nem tudja Németország azon érvét elfogadni, hogy a DHL csak minimális létszámú képzett munkatársat tudna foglalkoztatni, akik majd a munkahelyen képzést nyújtanak a többi foglalkoztatott számára. A Bizottság a benyújtott információkból azt szűri le, hogy valamennyi biztonsági alkalmazottnak teljes körűen el kell végeznie az említett képzéseket.

⁽¹⁸⁾ http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de_DE&xmlFile=2000910

⁽¹⁹⁾ http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde_DE%26xmlFile%3D2008898

- (86) E megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a biztonsági alkalmazottak képzési költségei nem számolhatók el.

Operatív vezetők

- (87) Csak az operatív vezetők tekintetében jut a Bizottság más következtetésre. E munkatársi kategória képzése kiterjed az angol nyelvre, a munkajog alapjaira, a kommunikációra, a beszélgetésvezetésre, a személyzeti vezetésre, a tanácsadás (*coaching*) alapjaira, a konfliktuskezelésre, a csapatépítésre, a felvételi beszélgetések vezetésére és a vállalati tevékenységekre. A bejelentett projekt keretében 110 operatív vezetőt képeznének ki, amihez [(1–2)] millió EUR összegű elszámolható költséget szabnak meg. A középszintű vezetőket azon munkatársak köréből kell kiválasztani, akik a többi képzést már elvégezték (azaz II. előtéri kiszolgálók és biztonsági alkalmazottak).

- (88) Ez a vezetőképzés az előtéri kiszolgálók, illetve biztonsági alkalmazottak képzéseivel kapcsolódik, és nem tűnik feltétlenül szükségesnek a logisztikai központ zökkenőmentes működéséhez. Sokkal inkább előmeneteli lehetőséget kínál azon munkavállalók számára, akiket a DHL már a helyszínen foglalkoztat, és akiknek a személyes és szociális kompetenciáit ki kell építeni. Emellett ezek általános, nem csak a légi közlekedés terén szükséges képzések, az ezek keretében megszerzett ismeretek gond nélkül alkalmazhatók más vállalkozásoknál is, és emellett a munkakörnyezet és az emberek közötti kapcsolatok javulásához is hozzájárulnak a vállalkozáson belül.

- (89) A 87. és 88. preambulumbekzdés megállapításai alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az operatív vezetők számára nyújtott képzéseket törvény nem írja elő, és azok meghaladják a DHL lipcse-hallei logisztikai központjának zökkenőmentes működéséhez szükség mértéket. Ezért ennek az intézkedésnek a költségeit figyelembe kell venni egy képzési támogatás esetében.

c) A szükséges képzések mértéke

- (90) A Németország által benyújtott költségtanulmány (lásd a 37. preambulumbekzdést) szerint a logisztikai központ zökkenőmentes működése 134 II. előtéri kiszolgálóval biztosítható. Ha egy hatfős rakodócsapat két járművezetőként tevékenykedő II. előtéri kiszolgálóját I. előtéri kiszolgálók helyettesítenék, még mindig teljesülnének a törvényi követelmények és az üzemi szükségletek.

Németország kifejti, hogy így a DHL-nek nem kellene képzést nyújtania a többi 76 II. előtéri kiszolgáló számára, és a képzési támogatás nélkül nem kerülne sor a képzésükre. E további 76 II. előtéri kiszolgáló képzésének elszámolható költsége [(0,5–1,5)] millió EUR az általános képzések és [(0,01–0,03)] millió EUR a szakosított képzések tekintetében.

- (91) Ha azonban a DHL valóban I. előtéri kiszolgálókkal helyettesítené a járművezetőként számításba vett II. előtéri kiszolgálókat, az előbbiek számára is nyújtani kellene bizonyos mértékű képzést, mégpedig különösen a földi kiszolgálói felszerelés kezelése tekintetében (ez mindenekelőtt az előtéri vezetői engedélyre, az előtéri munkára és az előtérre vonatkozó rendelkezésekre, az anyagmozgatói engedélyre, az előtéri munka veszélyeivel kapcsolatos képzésre, a tűzvédelmi képzésre, az elsősegélyre stb. vonatkozik). Németország szerint e további I. előtéri kiszolgálók képzésének költsége [(0,1–0,5)] millió EUR az általános képzések és [(0,01–0,03)] millió EUR a szakosított képzések tekintetében.

- (92) A Bizottság véleménye szerint le kell vonni azokat a költségeket, amelyeket a DHL egyébként is köteles lenne viselni az érintett I. előtéri kiszolgálók kiegészítő képzése tekintetében, így a további 76 II. előtéri kiszolgáló képzésének elszámolható költsége [(0,4–1)] millió EUR. Mivel csak ezek a képzések haladják meg azt a szükséges mértéket, amelyet a DHL-nek mindenképpen fedeznie kell, a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy csak ez az összeg számolható el.

- (93) Németország a **biztonsági alkalmazottak** tekintetében is kifejti, hogy a DHL logisztikai központja az eredetileg bejelentett 110 munkatárs helyett 70-nel is zökkenőmentesen üzemeltethető lenne. A 40 munkatárs kiesését fokozott kamerás megfigyeléssel gond nélkül pótolni lehetne, anélkül, hogy a logisztikai központ biztonsága hátrányt szenvedne. A vonatkozó vizsgálat a személyek és a szállítmányok biztonsági ellenőrzésének elvégzéséhez szükséges minimális munkavállalói létszám megállapítására irányul, amelyet beszoroznak a műszakok számával. A számítások során figyelembe veszik a heti munkanapok számát és további munkatársak szabadság vagy betegség esetén annak érdekében történő alkalmazását is, hogy folyamatos működést lehessen biztosítani. A vizsgálat arra a következtetésre jut, hogy e kiegészítő képzések elszámolható költsége [(0,05–0,2)] millió EUR lenne.

- (94) Németország azonban azt is kifejti egyúttal, hogy a DHL 110 biztonsági alkalmazott alkalmazását tervezi, mivel világszerte tevékenykedő, jó hírű vállalkozásként minden biztonsági vonatkozású közjátékot el kell kerülnie. Az ilyen esetek hátrányosan érinthetnék a fuvarozás minőségét, jelentős késedelmeket okozhatnának, és negatívan befolyásolhatnák az ügyfélkapcsolatokat. Annak érdekében, hogy a zökkenőmentes fuvarozást semmi se veszélyeztesse, a DHL tudatosan a „túlbiztosítás” mellett döntött. E feltételek mellett a Bizottság nem tudja Németország azon érvét elfogadni, hogy a logisztikai központ 110 helyett 70 biztonsági alkalmazottal is zökkenőmentesen működtethető lenne. A 25. preambulumbekzdésben található értékelési kerettel összhangban a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy bár törvény nem írja elő a képzéseket, a logisztikai központ zökkenőmentes működéséhez azonban mégis szükségesek, ezért azokat a DHL mindenképpen végrehajtáná.
- (95) E megállapítások alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy azokat a képzéseket, amelyek keretében a 110 biztonsági alkalmazott a tevékenység megkezdéséhez és a logisztikai központ további zökkenőmentes működéséhez szükséges ismeretekhez jut, mindenképpen végrehajtották volna. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ezeket a költségeket nem kell figyelembe venni egy képzési támogatás esetében.

3. táblázat

Foglalkozáscsoport	Bejelentett létszám	Kötelező képzés	Kiegészítő képzés
II. előtéri kiszolgáló	210	134	76
Biztonsági alkalmazottak	110	110	0
(Operatív) vezetők	110	0	110
CAT A tanúsítási engedéllyel rendelkező légijármű-szerelők	97	97	0
CAT B 1 tanúsítási engedéllyel rendelkező légijármű-technikusok/-szerelők	68	68	0

- (96) A Németország által benyújtott költségelemzés alapján a Bizottság a következőképpen számította ki a kiegészítő képzések költségeit ⁽²⁰⁾:

4. táblázat

(EUR)

Költségcím	II. előtéri kiszolgáló (*)	Középszintű vezetés	Összesen
Oktatók (elmélet és gyakorlat)	[...]	[...]	
Adminisztratív költségek	[...]	[...]	
Utazási költségek	[...] (**)	[...]	
Oktatói összköltség	[...]	[...]	[...]
A képzések résztvevőinek személyi költségei	[...]	[...]	[...] (csak részben elszámolható)

Elszámolható költségek összesen: [...]

Maximális támogatási intenzitás: 60 %

Támogatás: 1 578 109

(*) A táblázatban szereplő összegekből az I. előtéri kiszolgálók képzési költségei már levonásra kerültek. Az utolsóként említett költségek minden esetben felmerülnének, azaz a Németország által megadott alternatív forgatókönyv (bizonyos számú II. előtéri kiszolgáló helyettesítése kevésbé átfogóan képzett I. előtéri kiszolgálókkal) esetén is.

(**) A Németország által benyújtott információkból kiindulva a megadott utazási költségekben nem lettek figyelembe véve a szakosított képzésekkel összefüggő, [...] EUR értékű utazási költségek, amelyek elszámolhatóak lennének. A Bizottság abból indul ki, hogy a német hatóságok lemondtak ezen összeg támogatásáról.

⁽²⁰⁾ A kiegészítő képzés nagyrészt általános képzéseket tartalmaz, csak a II. előtéri kiszolgálókra vonatkoznak szakosított képzések [...] EUR értékben. Azonban az I. előtéri kiszolgálók – akik a támogatások elmaradása esetén a jobban képzett munkatársak helyébe lépnének – képzése is tartalmaz szakosított képzéseket [...] EUR értékben, így a két összeg kölcsönösen semlegesíti egymást.

d) Az engedélyezhető támogatási összeg kiszámítása

- (97) A bejelentett intézkedés [(10–15)] millió EUR bejelentett elszámolható költséggel) többek között [(8–12)] millió EUR költségre vonatkozik, amelyet a DHL-nek mindenképpen, tehát a képzési támogatás nélkül is viselnie kellene. A bejelentett támogatás ezen része nem vezet kiegészítő képzésekhez, hanem a vállalkozás rendes üzemi kiadásait érinti, és ezzel csökkenést eredményez az egyébként a vállalkozás által viselendő költségekben. Ezért a támogatást nem lehet engedélyezni.

- (98) A többi intézkedés esetén az elszámolható költség [(2–3)] millió EUR. Ez 1 578 109 EUR támogatási összegnek felel meg. A támogatásnak csak ez a része felel meg a közös piaccal való összeegyeztethetőség követelményeinek.

7. KÖVETKEZTETÉS

- (99) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a DHL Leipzig számára bejelentett támogatás egyrészt [(8–12)] millió EUR költségre vonatkozik, amelyet a DHL-nek mindenképpen, tehát a képzési támogatás nélkül is viselnie kellene, másrészt pedig 2 630 182 EUR költségre azon képzések után, amelyek meghaladják a törvényben előírt, vagy a működéshez szükséges mértéket.

- (100) Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a bejelentett támogatásnak az a része, amely nem szükséges az érintett képzésekhez, nem eredményez kiegészítő képzésekhez, hanem a vállalkozás rendes üzemi kiadásait fedezi, következésképpen lehetővé teszi az egyébként a vállalkozás által viselendő költségek csökkenését. Ezért a Bizottság véleménye szerint a támogatás a közösségi érdekeket sértő módon a verseny torzulásához vezetne és hátrányosan érintené a kereskedelmi feltételeket. Következésképpen a támogatás nem igazolható az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján. Mivel az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett többi kivétel esete sem áll fenn, a támogatás 6 175 198 EUR

összeben nem felel meg a közös piaccal való összeegyeztethetőség követelményeinek.

- (101) A többi bejelentett intézkedés [(2–3)] millió EUR elszámolható költséggel, amelyre 1 578 109 EUR támogatást irányoztak elő, megfelel a közös piaccal való összeegyeztethetőségnek az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeinek,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Németország által a DHL számára nyújtani kívánt állami támogatás 6 175 198 EUR összegig összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A Németország által a DHL számára nyújtani kívánt állami támogatás többi, 1 578 109 EUR összegű része az EK-Szerződés 87. cikke értelmében összeegyeztethető a közös piaccal.

2. cikk

Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Németország tájékoztatja a Bizottságot az e határozatnak való megfelelés érdekében hozott intézkedésekről.

3. cikk

E határozatnak a Németországi Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2008. július 2-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegeikben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.